

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับบทบาททางคณะกรรมการชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง ได้นำข้อมูลจากการใช้แบบสัมภาษณ์ สัมภาษณ์กรรมการชุมชน 350 ราย นำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ (Statistic Package of the Social Science หรือ SPSS / PC⁺) ผลการวิเคราะห์มี 3 ส่วน คือ

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในเชิงบรรยาย โดยแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.2 การวิเคราะห์บทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมของ กรรมการชุมชน โดยแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม ที่มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมของกรรมการชุมชนด้วยค่า Chi-Square

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 คุณลักษณะส่วนบุคคลของกรรมการชุมชน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส การศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ อาชีพ รายได้ ภาระครอบครัว การรับข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ ความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อม ความคาดหวังในผลประโยชน์ แรงจูงใจทางการเมือง ความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคต การรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชน ผลการศึกษาปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของคุณลักษณะส่วนบุคคลของกรรมการชุมชน

ปัจจัยส่วนบุคคลของกรรมการชุมชน	จำนวน n = 300	ร้อยละ 100%
1.1 เพศ		
ชาย	182	60.7
หญิง	118	39.3
1.2 อายุ		
20-30 ปี	9	3.0
31-40 ปี	23	7.7
41-50 ปี	75	25.0
51-60 ปี	115	38.3
อายุ 61 ปีขึ้นไป	78	26.0
1.3 สถานภาพสมรส		
โสด	8	2.7
สมรสแล้ว	270	90.0
หย่า/หม้าย (คู่สมรสเสียชีวิต)	18	6.0
แยกกันอยู่	4	1.3
1.4 ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	174	58.0
มัธยมศึกษาตอนต้น	53	17.7
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	49	16.3
ปวส. หรืออนุปริญญา	10	3.3
ปริญญาตรี	11	3.7
สูงกว่าปริญญาตรี	3	1.0

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของคุณลักษณะส่วนบุคคลของกรรมการชุมชน (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคลของกรรมการชุมชน	จำนวน n = 300	ร้อยละ 100%
<u>1.5 ตำแหน่งในคณะกรรมการชุมชน</u>		
ประธาน	42	14.0
รองประธาน	31	10.3
เลขานุการ/ผู้ช่วยเลขานุการ	17	5.7
หัวหน้าฝ่าย	12	4.0
กรรมการฝ่าย	198	66.0
<u>1.6 ประสบการณ์การทำงานในคณะกรรมการชุมชน</u>		
ไม่มีประสบการณ์มาก่อน	4	1.3
1 ถึง 4 ปี	227	75.7
5 ถึง 9 ปี	51	17.0
10 ปีขึ้นไป	18	6.0
<u>1.7 อาชีพ</u>		
รับจ้าง	62	20.7
ค้าขาย	73	24.3
ธุรกิจส่วนตัว	29	9.7
พนักงานบริษัทเอกชน	6	2.0
รับราชการ	26	8.7
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2	0.7
เกษียณกรรม	7	2.3
อื่นๆ	95	31.6

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของคุณลักษณะส่วนบุคคลของกรรมการชุมชน (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคลของคณะกรรมการชุมชน	จำนวน n = 300	ร้อยละ 100%
1.8 <u>รายได้</u>		
มาก	82	27.3
ปานกลาง	126	42.0
น้อย	92	30.7
1.9 <u>ภาระครอบครัว</u>		
มาก	147	49.0
ปานกลาง	140	46.7
น้อย	13	4.3
1.10 <u>การรับข้อมูลข่าวสาร</u>		
มากที่สุด	30	10.0
มาก	89	29.7
น้อย	88	29.3
น้อยมาก	77	25.7
น้อยที่สุด	16	5.3
1.11 <u>ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่</u>		
มาก	76	25.3
ปานกลาง	223	74.3
น้อย	1	0.3
1.12 <u>ความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อม</u>		
มาก	202	67.3
ปานกลาง	95	31.7
น้อย	3	1.0

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของคุณลักษณะส่วนบุคคลของกรรมการชุมชน (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคลของกรรมการชุมชน	จำนวน n = 300	ร้อยละ 100%
<u>1.13 ความคาดหวังในผลประโยชน์</u>		
มาก	18	6.0
ปานกลาง	160	53.3
น้อย	122	40.7
<u>1.14 แรงจูงใจทางการเมือง</u>		
มาก	24	8.0
ปานกลาง	87	29.0
น้อย	189	63.0
<u>1.15 ความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคต</u>		
มาก	218	72.7
ปานกลาง	72	24.0
น้อย	10	3.3
<u>1.16 การรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชน</u>		
มาก	38	12.7
ปานกลาง	136	45.0
น้อย	127	42.3

จากตารางที่ 1 กรรมการชุมชนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 182 ราย เพศหญิง จำนวน 118 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.7 และ 39.3 ตามลำดับ

อายุ กรรมการชุมชนส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 115 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมาคือ อายุ 61 ปีขึ้นไป มีจำนวน 78 ราย อายุระหว่าง 41-50 ปี มีจำนวน 75 ราย

อายุระหว่าง 31-40 ปี มีจำนวน 23 ราย และอายุระหว่าง 20-30 ปี มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.0, 25.0, 7.7 และ 3.0 ตามลำดับ

สถานภาพสมรส กรรมการชุมชนส่วนใหญ่สมรสแล้ว จำนวน 270 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.0 เป็นหม้าย (คู่สมรสเสียชีวิต) หรือหย่าร้าง จำนวน 18 ราย เป็นโสด จำนวน 8 ราย และแยกกันอยู่ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.2, 2.7 และ 1.3 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา กรรมการชุมชนส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 174 ราย คิดเป็นร้อยละ 58 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 53 ราย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 49 ราย ระดับ ปวส. หรือ อนุปริญญา จำนวน 10 คน ระดับปริญญาตรีมีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.7 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0, 15.3, 3.3, 3.7 และ 1.0 ตามลำดับ

ตำแหน่งในคณะกรรมการชุมชน กรรมการชุมชนส่วนใหญ่เป็นกรรมการฝ่ายต่าง ๆ จำนวน 198 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.0 รองลงมาคือผู้ที่ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.0 ผู้ดำรงตำแหน่งรองประธาน จำนวน 31 ราย เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ จำนวน 17 ราย และหัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.3, 5.7, และ 4.0 ตามลำดับ

ประสบการณ์ในการทำงานในคณะกรรมการชุมชน กรรมการชุมชนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1 ถึง 4 ปี จำนวน 227 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.7 รองลงมาคือประสบการณ์ 5 ถึง 9 ปี จำนวน 51 ราย ที่มีประสบการณ์ 10 ปีขึ้นไป มีจำนวน 18 ราย และที่ไม่มีประสบการณ์เลย มีเพียง 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0, 6.0 และ 1.3 ตามลำดับ

อาชีพ กรรมการชุมชนส่วนใหญ่เป็นพ่อบ้าน-แม่บ้าน หรือข้าราชการบำนาญ จำนวน 95 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.6 รองลงมาคืออาชีพค้าขาย จำนวน 73 ราย อาชีพรับจ้าง 62 ราย ประกอบธุรกิจส่วนตัว 29 ราย รับราชการ 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.3, 20.7, 9.7 และ 8.7 ตามลำดับ

รายได้ กรรมการชุมชนส่วนใหญ่ มีรายได้ปานกลาง จำนวน 126 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมาคือรายได้น้อย 92 ราย มีรายได้มาก จำนวน 82 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.7 และ 27.3 ตามลำดับ

การะครอบครัว กรรมการชุมชนส่วนใหญ่ มีการะครอบครัวในระดับมากจำนวน 147 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.0 รองลงมาคือการะครอบครัวปานกลาง จำนวน 140 ราย และมีการะครอบครัวน้อย จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.7 และ 4.3 ตามลำดับ

การรับข้อมูลข่าวสาร กรรมการชุมชนส่วนใหญ่ ได้รับข้อมูลข่าวสารในระดับมาก จำนวน 89 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.7 รองลงมา มีการรับข้อมูลข่าวสารน้อย จำนวน 88 ราย ได้รับข้อมูลข่าวสารน้อยมาก จำนวน 77 ราย การรับข้อมูลข่าวสารมาก จำนวน 30 ราย และได้รับข้อมูลข่าวสารน้อยที่สุด จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.3 25.7 10.0 และ 5.3 ตามลำดับ

ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ กรรมการส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนในระดับปานกลาง จำนวน 223 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.3 รองลงมา มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่มาก จำนวน 76 ราย และมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่น้อย มีเพียง 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.3 และ 0.3 ตามลำดับ

ความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อม กรรมการชุมชนส่วนใหญ่ มีความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมมากจำนวน 202 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.3 รองลงมา มีความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมปานกลาง จำนวน 95 ราย และมีความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อย จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.7 และ 6.0 ตามลำดับ

ความคาดหวังในผลประโยชน์ กรรมการชุมชนส่วนใหญ่มีความคาดหวังในผลประโยชน์ปานกลาง จำนวน 160 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมา มีความคาดหวังในผลประโยชน์น้อยจำนวน 122 ราย และมีความคาดหวังในผลประโยชน์มาก จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.7 และ 6.0 ตามลำดับ

แรงจูงใจทางการเมือง กรรมการชุมชนส่วนใหญ่มีแรงจูงใจทางการเมืองน้อยจำนวน 189 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.0 รองลงมา มีแรงจูงใจทางการเมืองปานกลาง จำนวน 87 ราย และมีแรงจูงใจทางการเมืองมาก จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.0 และ 8.0 ตามลำดับ

ความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคต กรรมการชุมชนส่วนใหญ่ มีความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคตในระดับมาก จำนวน 218 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.7 รองลงมา มีความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคตปานกลาง จำนวน 72 ราย และมีความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคตน้อย จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.0 และ 3.3 ตามลำดับ

การรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชน กรรมการชุมชนส่วนใหญ่ รับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชนในระดับปานกลาง จำนวน 135 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.0 รองลงมา รับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชนน้อย จำนวน 127 ราย และรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชนมาก จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.6 และ 12.7 ตามลำดับ

4.1.2 คุณลักษณะทางสังคมของกรรมการชุมชน ได้แก่ อิทธิพลกลุ่ม การสนับสนุนจากครอบครัว การสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่น การสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ และการสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนา ผลการศึกษาปรากฏในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของคุณลักษณะทางสังคมของกรรมการชุมชน

ปัจจัยทางสังคมของกรรมการชุมชน	จำนวน n = 300	ร้อยละ 100%
2.1 <u>อิทธิพลกลุ่ม</u>		
มาก	2	0.7
ปานกลาง	115	38.8
น้อย	183	61.0
2.2 <u>การสนับสนุนจากครอบครัว</u>		
มาก	205	68.3
ปานกลาง	87	29.0
น้อย	8	2.7
2.3 <u>การสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่น</u>		
มาก	98	32.7
ปานกลาง	124	41.3
น้อย	78	26.0
2.4 <u>การสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ</u>		
มาก	80	26.7
ปานกลาง	171	57.0
น้อย	49	16.3
2.5 <u>การสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนา</u>		
มาก	14	4.7
ปานกลาง	78	26.0
น้อย	208	69.3

จากตารางที่ 2 กรรมการชุมชนส่วนใหญ่ ได้รับอิทธิพลกลุ่มในการทำงานในระดับน้อย จำนวน 183 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.00 รองลงมาได้รับอิทธิพลกลุ่มในการทำงานในระดับปานกลางจำนวน 115 ราย และระดับมาก จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.9 และ 0.7 ตามลำดับ

การสนับสนุนจากครอบครัว กรรมการชุมชนส่วนใหญ่ ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวในระดับมาก จำนวน 205 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.3 รองลงมาได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวปานกลาง จำนวน 87 ราย และได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวน้อย จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.0 และ 2.7 ตามลำดับ

การสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่น กรรมการชุมชนส่วนใหญ่ ได้รับการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นในระดับปานกลาง จำนวน 124 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.3 รองลงมาได้รับการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นในระดับมากจำนวน 98 ราย และได้รับการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นในระดับน้อย จำนวน 78 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.7 และ 26.0 ตามลำดับ

การสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ กรรมการชุมชนส่วนใหญ่ ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐในระดับปานกลาง จำนวน 171 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.0 รองลงมาได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐในระดับมาก จำนวน 80 ราย และได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐในระดับน้อย จำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.7 และ 16.3 ตามลำดับ

การสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนา กรรมการชุมชนส่วนใหญ่ ได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนาในระดับจำนวนน้อย 208 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.3 รองลงมาได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนาในระดับปานกลาง จำนวน 78 ราย และได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนาในระดับมาก จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.0 และ 4.7 ตามลำดับ

4.2 บทบาทของกรรมการชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน

การศึกษายบทบาทของกรรมการชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนครอบคลุมเนื้อหาการจัดการ 2 ด้าน คือ การป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม และการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ผลการศึกษายบทบาทในแต่ละด้านปรากฏในตารางที่ 3-4 และ บทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในภาพรวม ปรากฏในตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 3 จำนวน ร้อยละ จำแนกตามบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมของกรรมการ
ชุมชน

บทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม	จำนวน	ร้อยละ
มีบทบาทในการจัดการน้อยมาก	24	8.0
มีบทบาทในการจัดการน้อย	97	32.3
มีบทบาทในการจัดการปานกลาง	129	43.0
มีบทบาทในการจัดการมาก	50	16.7

จากตารางที่ 3 กรรมการชุมชนส่วนใหญ่ มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมปานกลาง จำนวน 129 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.0 รองลงมา มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อย จำนวน 97 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.3 ส่วนกรรมการที่มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมมาก และมีบทบาทในการจัดการน้อยมาก มีจำนวน 50 และ 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.7 และ 8.0 ตามลำดับ จึงอาจกล่าวได้ว่า กรรมการชุมชนส่วนใหญ่มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง (โปรดดูรายละเอียดในภาคผนวก ก.)

ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ จำแนกตามบทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมของกรรมการ
ชุมชน

บทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม	จำนวน	ร้อยละ
มีบทบาทในการจัดการน้อยมาก	17	5.7
มีบทบาทในการจัดการน้อย	79	26.3
มีบทบาทในการจัดการปานกลาง	130	43.3
มีบทบาทในการจัดการมาก	74	24.7

จากตารางที่ 4 กรรมการชุมชนที่ศึกษาส่วนใหญ่ มีบทบาทในการแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง จำนวน 130 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมา คือ มีบทบาทในการแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมน้อย 79 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.3 กรรมการชุมชนที่มีบทบาทในการแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมมากจำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.7 และ มีบทบาทในการแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมน้อยมาก มีจำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.7 (โปรดดูรายละเอียดในภาคผนวก ก.)

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ จำแนกตามบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมของกรรมการชุมชน

บทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อม	จำนวน	ร้อยละ
มีบทบาทในการจัดการน้อยมาก	20	6.7
มีบทบาทในการจัดการน้อย	84	28.0
มีบทบาทในการจัดการปานกลาง	130	43.3
มีบทบาทในการจัดการมาก	66	22.0

จากตารางที่ 5 กรรมการชุมชนที่ศึกษาส่วนใหญ่ มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อม ในระดับปานกลาง จำนวน 130 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมา คือมีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมน้อย จำนวน 84 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.0 กรรมการชุมชนที่มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมมาก จำนวน 66 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.0 และ มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมน้อยมาก มีจำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.7 (โปรดดูรายละเอียดในภาคผนวก ก.)

4.3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมของกรรมการชุมชน

ผู้วิจัยขอเสนอผลการศึกษามีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับบทบาทของกรรมการชุมชน ในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน ในลักษณะความสัมพันธ์ของ 2 ตัวแปร คือความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระแต่ละตัว กับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชน การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชน และบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน(ในภาพรวม) ปรัชญาผลการศึกษาตามรายละเอียด ดังนี้

4.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน (ในภาพรวม)

ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตารางที่ 6, 7 และ 8

ตารางที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชน
ของกรรมการชุมชน

บทบาทในการป้องกัน ปัญหาสิ่งแวดล้อม	อายุ				
	20-30ปี	31-40ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	61ปีขึ้นไป
มีบทบาทน้อยมาก	11.1 (1)	4.3 (1)	9.3 (7)	10.4 (12)	3.9 (3)
มีบทบาทน้อย	11.1 (1)	30.4 (7)	32.0 (24)	31.3 (36)	3.2 (29)
มีบทบาทปานกลาง	66.7 (6)	34.8 (8)	44.0 (33)	44.3 (51)	39.7 (31)
มีบทบาทมาก	11.1 (1)	30.4 (7)	14.7 (11)	14.0 (16)	19.2 (15)
รวม	100	100	100	100	100
จำนวน	(9)	(23)	(75)	(115)	(78)

Chi-Square 10.66496

DF 12

Significant: 0.55763

จากตารางที่ 6 กรรมการชุมชนที่มีอายุ มากกว่า 61 ปี ขึ้นไป 51-60 ปี 41-50 ปี 31-40 ปี และ 21-30 ปี มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนในระดับมาก ร้อยละ 19.2 14.0, 14.7, 30.4 และ 11.1 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีอายุแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนมีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมฯ ใกล้เคียงกัน

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า กรรมการชุมชนที่มีอายุแตกต่างกัน ไม่ทำให้มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมฯ ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับบทบาทในการแก้ไขปัญหาล้างแวล้อมในชุมชน
ของกรรมการชุมชน

บทบาทในการแก้ไข ปัญหาล้างแวล้อม	อายุ				
	20-30ปี	31-40ปี	41-50ปี	51-60ปี	61ปีขึ้นไป
มีบทบาทน้อยมาก	11.1 (1)	17.4 (4)	30.6 (23)	27.0 (31)	23 (18)
มีบทบาทน้อย	22.2 (2)	30.4 (7)	30.7 (23)	24.3 (28)	35.9 (28)
มีบทบาทปานกลาง	33.3 (3)	8.7 (2)	14.7 (11)	27.0 (31)	17.9 (14)
มีบทบาทมาก	33.3 (3)	43.5 (10)	24.0 (18)	21.7 (25)	23.1 (18)
รวม	100	100	100	100	100
จำนวน	(9)	(23)	(75)	(115)	(78)

Chi-Square 10.85987

DF 12

Significant 0.54096

จากตารางที่ 7 กรรมการชุมชนที่มีอายุมากกว่า 61 ปีขึ้นไป , 51-60 ปี , 41-50 ปี , 31-40 ปี และ 21-30 ปี มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาล้างแวล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 23.1, 21.7, 24.0, 43.5 และ 33.3 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีอายุแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนมีบทบาทในการแก้ไขปัญหาล้างแวล้อมฯ ใกล้เคียงกัน

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการแก้ไขปัญหาล้างแวล้อมในชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า กรรมการชุมชนที่มีอายุแตกต่างกัน ไม่ทำให้มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาล้างแวล้อมที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน
ของกรรมการชุมชน (ในภาพรวม)

บทบาทในการจัดการ สิ่งแวดล้อม	อายุ				
	20-30ปี	31-40ปี	41-50ปี	51-60ปี	61ปีขึ้นไป
มีบทบาทน้อยมาก	11.1 (1)	8.7 (2)	10.7 (8)	6.2 (6)	3.8 (3)
มีบทบาทน้อย	11.1 (1)	8.7 (2)	25.3 (19)	33.1 (38)	30.8 (24)
มีบทบาทปานกลาง	66.7 (6)	47.8 (11)	45.3 (34)	41.7 (48)	39.7 (31)
มีบทบาทมาก	11.1 (1)	34.8 (8)	18.7 (14)	20.0 (23)	25.7 (20)
รวม	100	100	100	100	100
จำนวน	(9)	(23)	(75)	(115)	(78)

Chi-Square 13.78626

DF 12

Significant 0.31457

จากตารางที่ 8 กรรมการชุมชนที่มีอายุมากกว่า 61 ปีขึ้นไป, 51-60 ปี, 41-50 ปี, 31-40 ปี และ 21-30 ปี มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 25.7, 20.0, 18.7, 34.8 และ 11.1 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีอายุแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนมีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อม ใกล้เคียงกัน

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า กรรมการชุมชนที่มีอายุแตกต่างกัน ไม่ทำให้มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

4.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา กับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม และการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน (ในภาพรวม)

ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตารางที่ 9 , 10 และ 11

ตารางที่ 9 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา กับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม
ในชุมชนของกรรมการชุมชน

บทบาทในการป้องกัน ปัญหาสิ่งแวดล้อม	การศึกษา					
	ประถม ศึกษา	มัธยม ต้น	มัธยม ปลาย	อนุปริญญา /บวช.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
มีบทบาทน้อยมาก	31.0 (53)	13.2 (7)	24.5 (12)	10.0 (1)	54.5 (6)	0.0 (0)
มีบทบาทน้อย	23.4 (40)	20.7 (11)	28.6 (14)	40.0 (4)	0.0 (0)	33.3 (1)
มีบทบาทปานกลาง	22.8 (39)	34.0 (18)	26.5 (13)	30.0 (3)	18.2 (2)	66.7 (2)
มีบทบาทมาก	22.8 (39)	32.1 (17)	20.4 (10)	20.0 (2)	27.3 (3)	0.0 (0)
รวม	100	100	100	100	100	100
จำนวน	(171)	(53)	(49)	(10)	(11)	(3)

Chi-Square 25.41368

DF 18

Significant 0.11394

จากตารางที่ 9 กรรมการชุมชนที่มีการศึกษาระดับ ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลายหรือปวช. อนุปริญญาหรือปวส. ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 22.8, 32.1, 20.4, 20.0, 27.3 และ 0.0 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชน ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันพบว่ากรรมการชุมชนมีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมใกล้เคียงกัน

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า กรรมการชุมชนที่มีการศึกษาที่แตกต่างกัน ไม่ทำให้มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 10 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับบทบาทในการแก้ไขปัญหาล้างแฉดล้อมใน
ชุมชนของกรรมการชุมชน

บทบาทในการแก้ไข ปัญหาล้างแฉดล้อม	การศึกษา					
	ประถม ศึกษา	มัธยม ต้น	มัธยม ปลาย	อนุปริญญา/ ปวส.	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
มีบทบาทน้อยมาก	26.3 (45)	17.0 (9)	26.5 (13)	33.0 (3)	54.5 (6)	33.3 (1)
มีบทบาทน้อย	32.2 (55)	28.3 (15)	24.5 (12)	30.0 (3)	0.0 (0)	33.3 (1)
มีบทบาทปานกลาง	18.1 (31)	22.6 (12)	26.5 (13)	20.0 (2)	27.3 (3)	0.0 (0)
มีบทบาทมาก	23.4 (40)	32.1 (17)	22.5 (11)	20.0 (2)	18.2 (2)	33.0 (1)
รวม	100	100	100	100	100	100
จำนวน	(171)	(53)	(49)	(10)	(11)	(3)

Chi-Square 16.43680

DF 18

Significant 0.56209

จากตารางที่ 10 กรรมการชุมชนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวส. อนุปริญญาหรือปวส. บริญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาล้างแฉดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 23.4, 32.1, 22.5, 20.0, 18.2 และ 33.3 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีการศึกษาแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนมีบทบาทในการแก้ไขปัญหาล้างแฉดล้อมฯ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการแก้ไขปัญหาล้างแฉดล้อมฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า กรรมการชุมชนที่มีการศึกษาที่แตกต่างกัน ไม่ทำให้มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาล้างแฉดล้อมแตกต่างกัน

ตารางที่ 11 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน
ของกรรมการชุมชน (ในภาพรวม)

บทบาทในการจัดการ สิ่งแวดล้อม	การศึกษา					
	ประถม ศึกษา	มัธยม ต้น	มัธยม ปลาย	อนุปริญญา/ ปวส	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
มีบทบาทน้อยมาก	7.6 (13)	1.9 (1)	10.2 (5)	0.0 (0)	9.1 (1)	0.0 (0)
มีบทบาทน้อย	29.8 (51)	15.1 (8)	28.6 (14)	40.0 (4)	54.5 (6)	33.3 (1)
มีบทบาทปานกลาง	42.1 (72)	52.8(2 (8)	40.8(1 (20)	40.0 (4)	18.2 (2)	66.7 (2)
มีบทบาทมาก	20.4 (35)	30.2 (16)	20.4 (10)	20.0 (2)	18.2 (2)	0.0 (0)
รวม	100	100	100	100	100	100
จำนวน	(171)	(53)	(49)	(10)	(11)	(3)

Chi-Square 18.03914

DF 18

Significant 0.45308

จากตารางที่ 11 กรรมการชุมชนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีร้อยละ 7.6 (13) คน มีบทบาทน้อยมากในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก มีร้อยละ 20.4 (35) คน มีบทบาทน้อย มีร้อยละ 29.8 (51) คน มีบทบาทปานกลาง มีร้อยละ 42.1 (72) คน มีบทบาทมาก มีร้อยละ 20.4 (35) คน เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีการศึกษาแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนมีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมฯ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า กรรมการชุมชนที่มีการศึกษาที่แตกต่างกัน ไม่ทำให้มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

4.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ กับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม และการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน (ในภาพรวม)

ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตารางที่ 12 , 13 และ 14

ตารางที่ 12 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชน ของกรรมการชุมชน

บทบาทในการป้องกันสิ่งแวดล้อม	รายได้		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	32.6 (30)	27.0 (34)	18.3 (15)
มีบทบาทน้อย	30.4 (28)	22.2 (28)	19.5 (16)
มีบทบาทปานกลาง	21.7 (20)	28.6 (36)	25.6 (21)
มีบทบาทมาก	15.3 (14)	22.2 (28)	36.6 (30)
รวม	100	100	100
จำนวน	(92)	(126)	(82)

Chi-Square 15.35227

DF 6

Significant 0.01769

จากตารางที่ 12 กรรมการชุมชนที่มีรายได้ในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 15.3, 22.2 และ 36.6 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีรายได้แตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่รายได้มาก มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม มากกว่ากรรมการชุมชนที่มีรายได้น้อยกว่าเล็กน้อย

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า กรรมการชุมชนที่มีรายได้แตกต่างกัน จะมีมีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 13 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับบทบาทในการแก้ไขปัญหาล้างแวลด้อมในชุมชน
ของกรรมการชุมชน

บทบาทในการแก้ไขปัญหาล้างแวลด้อม	รายได้		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	38.0 (35)	25.4 (32)	12.2 (10)
มีบทบาทน้อย	28.3 (26)	27.0 (34)	34.1 (28)
มีบทบาทปานกลาง	21.7 (20)	17.5 (22)	23.2 (19)
มีบทบาทมาก	12.0 (11)	30.1 (38)	30.5 (25)
รวม	100	100	100
จำนวน	(92)	(126)	(82)

Chi-Square 21.83118

DF 6

Significant 0.00130

จากตารางที่ 13 กรรมการชุมชนที่มีรายได้ในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาล้างแวลด้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 12.0, 30.1 และ 30.5 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีรายได้แตกต่างกัน พบว่ากรรมการชุมชนที่มีรายได้มาก มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาล้างแวลด้อมฯ มากกว่ากรรมการชุมชนที่มีรายได้ปานกลาง และ น้อย

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการแก้ไขปัญหาล้างแวลด้อมฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่ากรรมการชุมชนที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน ทำให้มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาล้างแวลด้อมแตกต่างกัน

ตารางที่ 14 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนของ
กรรมการชุมชน (ในภาพรวม)

บทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อม	รายได้		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	9.4 (12)	4.4 (4)	4.9 (4)
มีบทบาทน้อย	25.4 (45)	25.3 (23)	19.5 (16)
มีบทบาทปานกลาง	41.7 (53)	47.3 (43)	41.5 (34)
มีบทบาทมาก	13.4 (17)	23.1 (21)	34.1 (28)
รวม	100	100	100
จำนวน	(92)	(126)	(92)

Chi-Square 17.72372

DF 3

Significant 0.00696

จากตารางที่ 14 กรรมการชุมชนที่มีรายได้ในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 13.4, 23.1 และ 34.1 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีรายได้แตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่มีรายได้มาก มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมฯ มากกว่ากรรมการชุมชนที่มีรายได้ปานกลาง และ น้อย

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับ บทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า กรรมการชุมชนที่มีรายได้ที่แตกต่างกันทำให้มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

4.3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะครอบครัว กับบทบาทในการป้องกัน การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม และการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน (ในภาพรวม)

ผลการศึกษานี้ปรากฏดังรายละเอียดในตารางที่ 15, 16 และ 17

ตารางที่ 15 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะครอบครัวกับบทบาทในการป้องกันปัญหา
สิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน

บทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม	ภาวะครอบครัว		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	23.1 (3)	7.1 (10)	7.5 (11)
มีบทบาทน้อย	23.1 (3)	32.0 (46)	32.7 (48)
มีบทบาทปานกลาง	23.1 (3)	48.9 (68)	39.4 (58)
มีบทบาทมาก	30.7 (4)	11.4 (16)	20.4 (30)
รวม	100 (13)	100 (140)	100 (147)

Chi-Square 11.96337

DF 6

Significant 0.06279

จากตารางที่ 15 กรรมการชุมชนที่มีภาวะครอบครัวในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 30.7, 11.4 และ 20.4 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีภาวะครอบครัวแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนมีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมมา ใกล้เคียงกัน

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า ภาวะครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า กรรมการชุมชนที่มีภาวะครอบครัวที่แตกต่างกันไม่ทำให้มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

ตารางที่ 16 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะครอบครัวกับบทบาทในการแก้ไขปัญห
สิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน

บทบาทในการแก้ไขปัญหสิ่งแวดล้อม	ภาวะครอบครัว		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	15.4 (2)	3.6 (5)	6.8 (10)
มีบทบาทน้อย	30.8 (4)	24.3 (34)	27.9 (41)
มีบทบาทปานกลาง	38.4 (5)	50.0 (70)	37.4 (55)
มีบทบาทมาก	15.4 (2)	22.1 (31)	27.9 (41)
รวม	100	100	100
จำนวน	(13)	(140)	(147)

Chi-Square 8.17198

DF 6

Significant 0.22577

จากตารางที่ 16 กรรมการชุมชนที่มีภาวะครอบครัว ในระดับ น้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการแก้ไขปัญหสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 15.4, 22.1 และ 27.9 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีภาวะครอบครัวแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนมีบทบาทในการแก้ไขปัญหสิ่งแวดล้อมฯ ใกล้เคียงกัน

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า ภาวะครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการแก้ไขปัญหสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า กรรมการชุมชนที่มีภาวะครอบครัวที่แตกต่างกันไม่ทำให้มีบทบาทในการแก้ไขปัญหสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 17 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะครอบครัวกับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อม
ในชุมชนของกรรมการชุมชน (ในภาพรวม)

บทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อม	ภาวะครอบครัว		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	15.4 (2)	4.3 (6)	8.1 (12)
มีบทบาทน้อย	30.8 (4)	27.1 (38)	28.6 (42)
มีบทบาทปานกลาง	23.1 (3)	52.9 (74)	36.1 (53)
มีบทบาทมาก	30.7 (4)	15.7 (22)	27.2 (40)
รวม	100	100	100
จำนวน	(13)	(140)	(147)

Chi-Square 13.99761

DF 6

Significant 0.02966

จากตารางที่ 17 กรรมการชุมชนที่มีภาวะครอบครัว ในระดับ น้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 30.7, 15.7 และ 27.2 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีภาวะครอบครัวแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่มีภาวะครอบครัวน้อย มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมฯ มากกว่า กรรมการชุมชนที่มีภาวะครอบครัวมากกว่า

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า ภาวะครอบครัวมีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่ากรรมการชุมชนที่มีภาวะครอบครัวที่แตกต่างกันทำให้มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

4.3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข้อมูลข่าวสารกับบทบาทในการจัดการ

สิ่งแวดล้อมในชุมชน

ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตารางที่ 18, 19 และ 20

ตารางที่ 18 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข้อมูลข่าวสารกับบทบาทในการป้องกันปัญหา

สิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน

บทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม	การรับข้อมูลข่าวสาร				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
มีบทบาทน้อยมาก	43.7 (7)	11.6 (9)	5.7 (5)	3.3 (3)	0.0 (0)
มีบทบาทน้อย	25.0 (4)	40.3 (31)	37.5 (33)	19.1 (17)	20.0 (6)
มีบทบาทปานกลาง	19.8 (3)	33.8 (26)	38.6 (34)	46.1 (41)	26.7 (8)
มีบทบาทมาก	12.5 (2)	14.3 (11)	18.2 (16)	31.5 (28)	53.3 (16)
รวม	100	100	100	100	100
จำนวน	(16)	(77)	(88)	(89)	(30)

Chi-Square 63.37000

DF 6

Significant 0.00000

จากตารางที่ 18 กรรมการชุมชนที่มีการรับข้อมูลข่าวสาร ในระดับน้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 12.5, 14.3, 18.2, 31.5 และ 53.3 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่าง กรรมการชุมชนที่มีการรับข้อมูลข่าวสารแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่มีการรับข้อมูลข่าวสารมากที่สุด มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมมากกว่ากรรมการชุมชนกลุ่มอื่น

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า การรับข้อมูลข่าวสารมีความสัมพันธ์กับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า กรรมการชุมชนที่มีการรับรู้ข่าวสารที่แตกต่างกันทำให้มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 19 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข้อมูลข่าวสารกับบทบาทในการแก้ไขปัญหา
สิ่งแวดล้อม ในชุมชนของกรรมการชุมชน

บทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม	การรับข้อมูลข่าวสาร				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
ไม่มีบทบาท	18.7 (3)	7.9 (6)	6.8 (6)	2.2 (2)	0.0 (0)
มีบทบาทน้อย	43.7 (7)	32.5 (25)	28.4 (25)	19.1 (17)	15.7 (5)
มีบทบาทปานกลาง	31.3 (5)	53.2 (41)	40.9 (36)	46.1 (41)	23.3 (7)
มีบทบาทมาก	6.3 (1)	6.5 (5)	23.9 (21)	32.6 (29)	6.0 (18)
รวม	100	100	100	100	100
จำนวน	(16)	(77)	(98)	(89)	(100)

Chi-Square 50.41400

DF 6

Significant 0.00000

จากตารางที่ 19 กรรมการชุมชนที่มีการรับข้อมูลข่าวสารในระดับ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 6.3, 6.5, 23.9, 32.6 และ 6.0 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีการรับข้อมูลข่าวสารแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่มีการรับข้อมูลข่าวสารมากมีบทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมมากกว่า กรรมการชุมชนที่มีการรับข้อมูลข่าวสาร ในระดับอื่น

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า การรับข้อมูลข่าวสารมีความสัมพันธ์กับบทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า กรรมการชุมชนที่มีการรับข้อมูลข่าวสารที่แตกต่างกัน ทำให้มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

ตารางที่ 20 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข้อมูลข่าวสารกับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน (ในภาพรวม)

บทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อม	การรับข้อมูลข่าวสาร				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
มีบทบาทน้อยมาก	37.5 (6)	7.8 (6)	5.7 (5)	3.4 (3)	0.0 (0)
มีบทบาทน้อย	31.3 (5)	37.7 (29)	33.0 (29)	18.0 (16)	16.7 (5)
มีบทบาทปานกลาง	18.7 (3)	46.7 (36)	42.0 (37)	49.4 (44)	33.3 (10)
มีบทบาทมาก	12.5 (2)	7.8 (6)	19.3 (17)	29.2 (26)	50.0 (15)
รวม	100	100	100	100	100
จำนวน	(16)	(77)	(88)	(89)	(30)

Chi-Square 59.245*0

DF 6

Significant 0.00000

จากตารางที่ 20 กรรมการชุมชนที่มีการรับข้อมูลข่าวสารในระดับ น้อยมาก น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 12.5 7.8, 19.3, 29.2 และ 50.0 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีการรับข้อมูลข่าวสารแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่มีการรับข้อมูลข่าวสารมากที่สุด มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมมากกว่ากรรมการชุมชนที่มีการรับข้อมูลข่าวสาร ในระดับอื่น

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า การรับข้อมูลข่าวสารมีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า กรรมการชุมชนที่ได้รับข้อมูลข่าวสารที่แตกต่างกันทำให้มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

4.3.6 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่กับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม และการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน (ในภาพรวม)

ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตารางที่ 21 , 22 และ 23

ตารางที่ 21 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่กับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน

บทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม	ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	0.0 (0)	5.8 (13)	14.5 (11)
มีบทบาทน้อย	0.0 (0)	32.3 (72)	32.9 (25)
มีบทบาทปานกลาง	0.0 (0)	43.0 (96.7)	43.4 (33)
มีบทบาทมาก	100.0 (1)	18.9 (42)	9.2 (7)
รวม	100	100	100
จำนวน	(1)	(223)	(76)

Chi-Square 13.46335

DF 6

Significant 0.03617

จากตารางที่ 21 กรรมการชุมชนที่มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ ในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 100, 18.9 และ 9.2 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่แตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่น้อย มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม มากกว่ากรรมการชุมชนที่มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่มาก และ ปานกลาง

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการป้องกันสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า กรรมการชุมชนที่มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกัน ทำให้มีบทบาทในการป้องกันสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 22 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่กับบทบาทในการแก้ไขสิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน

บทบาทในการแก้ไขปัญหาสีงแวดล้อม	ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
บทบาทน้อยมาก	0.0 (0)	4.0 (9)	10.5 (8)
มีบทบาทน้อย	0.0 (0)	24.7 (55)	31.6 (24)
มีบทบาทปานกลาง	0.0 (0)	44.4 (99)	40.8 (31)
มีบทบาทมาก	100.0 (1)	26.9 (60)	17.1 (13)
รวม	100	100	100
จำนวน	(1)	(223)	(76)

Chi-Square 10.68455

DF 6

Significant 0.09863

จากตารางที่ 22 กรรมการชุมชนที่มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ ในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาสีงแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 100.0, 26.9 และ 17.1 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มี ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่แตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนมีบทบาทในการแก้ไขปัญหาสีงแวดล้อมในชุมชนใกล้เคียงกัน

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ ไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการแก้ไขปัญหาสีงแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า กรรมการชุมชนความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกัน ไม่ทำให้มีบทบาทในการแก้ไขสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

ตารางที่ 23 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน (ในภาพรวม)

บทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อม	ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	0.0 (0)	4.0 (9)	14.5 (11)
มีบทบาทน้อย	0.0 (0)	28.7 (64)	26.3 (20)
มีบทบาทปานกลาง	0.0 (0)	42.6 (95)	46.1 (35)
มีบทบาทมาก	100.0 (1)	24.7 (55)	13.2 (10)
รวม	100	100	100
จำนวน	(1)	(223)	(76)

Chi-Square 16.50212

DF 6

Significant 0.01130

จากตารางที่ 23 กรรมการชุมชนที่มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ ในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 100.0, 24.7 และ 13.2 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่แตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ที่น้อย มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมฯ มากกว่ากรรมการชุมชนที่มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ปานกลาง และ มาก

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า กรรมการชุมชนที่มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกัน มีบทบาทในการแก้ไขสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

4.3.7 ความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมกับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม การแก้ไขปัญหาล้างสิ่งแวดล้อม และการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน (ในภาพรวม)

ผลการศึกษปรากฏดังรายละเอียดในตารางที่ 24 , 25 และ 26

ตารางที่ 24 ความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมกับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน

บทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม	ความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อม		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	0.0 (0)	16.8 (16)	3.9 (8)
มีบทบาทน้อย	66.7 (2)	46.2 (44)	27.0 (55)
มีบทบาทปานกลาง	0.0 (0)	34.7 (33)	47.0 (96)
มีบทบาทมาก	33.3 (1)	6.3 (6)	21.1 (43)
รวม	100	100	100
จำนวน	(3)	(95)	(202)

Chi-Square 32.12725

DF 6

Significant 0.00002

จากตารางที่ 24 กรรมการชุมชนที่มีความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมในระดับ น้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 33.3, 6.3 และ 21.1 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนกรรมการชุมชนที่มีความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่มีความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อย มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมมากมากกว่า กรรมการชุมชนที่มีความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมมาก และ ปานกลาง

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า ความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า กรรมการชุมชนที่มีความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน มีบทบาทในการป้องกันสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 25 ความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมกับบทบาทในการ
แก้ไขปัญหาสีงแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน

บทบาทในการแก้ไขปัญหาสีงแวดล้อม	ความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อม		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	0.0 (0)	8.4 (8)	4.4 (9)
มีบทบาทน้อย	66.7 (2)	43.2 (41)	17.8 (36)
มีบทบาทปานกลาง	33.3 (1)	41.1 (39)	44.6 (90)
มีบทบาทมาก	0.0 (0)	7.3 (7)	33.2 (67)
รวม	100	100	100
จำนวน	(3)	(95)	(202)

Chi-Square 38.02342

DF 6

Significant 0.00000

จากตารางที่ 25 กรรมการชุมชนที่มีความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อม ในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาสีงแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 0.0, 7.3 และ 33.2 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่มีความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมมาก มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาสีงแวดล้อมฯ มากกว่ากรรมการชุมชนที่มีความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมปานกลาง และ น้อย

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า ความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการแก้ไขปัญหาสีงแวดล้อมฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า กรรมการชุมชนที่มีความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน จะมีบทบาทในการแก้ไขปัญหาสีงแวดล้อมแตกต่างกัน

ตารางที่ 26 ความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมกับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน (ในภาพรวม)

บทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อม	ความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อม		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	0.0 (0)	13.7 (13)	3.4 (7)
มีบทบาทน้อย	66.7 (2)	36.8 (35)	23.3 (47)
มีบทบาทปานกลาง	0.0 (0)	43.2 (41)	44.1 (89)
มีบทบาทมาก	33.3 (1)	6.3 (6)	29.2 (59)
รวม	100	100	100
จำนวน	(3)	(95)	(202)

Chi-Square 33.08645

DF 6

Significant 0.00001

จากตารางที่ 26 กรรมการชุมชนที่มีความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อม ในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 33.3, 6.3 และ 29.2 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่มีความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมมาก มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมฯ มากกว่ากรรมการชุมชนที่มีความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมปานกลาง และ น้อย

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า ความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า กรรมการชุมชนที่มีความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน จะมีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

4.3.8 ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังในผลประโยชน์กับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม และการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน (ในชุมชน)

ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตารางที่ 27 , 28 และ 29

ตารางที่ 27 ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังในผลประโยชน์กับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน

บทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม	ความคาดหวังในผลประโยชน์		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	14.7 (9.3)	3.7 (6)	0.0 (0)
มีบทบาทน้อย	35.3 (43)	33.1 (53)	5.6 (1)
มีบทบาทปานกลาง	33.6 (41)	49.4 (79)	50.0 (9)
มีบทบาทมาก	16.4 (20)	13.8 (22)	44.4 (8)
รวม	100	100	100
จำนวน	(122)	(160)	(18)

Chi-Square 29.72839

DF 6

Significant 0.00004

จากตารางที่ 27 กรรมการชุมชนที่มีความคาดหวังในผลประโยชน์ในระดับน้อย ปานกลาง และมาก มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 16.4, 13.8 และ 44.4 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีความคาดหวังในผลประโยชน์แตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่มีความคาดหวังในผลประโยชน์มาก จะมีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมมากกว่ากรรมการชุมชนที่มีความคาดหวังในผลประโยชน์น้อย และ ปานกลาง

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า ความคาดหวังในผลประโยชน์มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า กรรมการชุมชนที่มีความคาดหวังในผลประโยชน์ที่แตกต่างกัน ทำให้มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

ตารางที่ 28 ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังในผลประโยชน์กับบทบาทในการแก้ไขปัญหา
สิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน

บทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม	ความคาดหวังในผลประโยชน์		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	8.2 (10)	4.3 (7)	0.0 (0)
มีบทบาทน้อย	32.8 (40)	23.8 (39)	5.6 (1)
มีบทบาทปานกลาง	42.6 (52)	45.0 (72)	33.3 (6)
มีบทบาทมาก	16.4 (20)	26.9 (43)	61.1 (11)
รวม	100	100	100
จำนวน	(122)	(160)	(18)

Chi-Square 22.08125

DF 6

Significant 0.00117

จากตารางที่ 28 กรรมการชุมชนที่มีความคาดหวังในผลประโยชน์ ในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 16.4, 26.9 และ 61.1 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีความคาดหวังในผลประโยชน์แตกต่างกัน พบว่ากรรมการชุมชนที่มีความคาดหวังในผลประโยชน์มาก จะมีบทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมฯ มากกว่า กรรมการชุมชนที่มีความคาดหวังในผลประโยชน์น้อย และ ปานกลาง

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า ความคาดหวังในผลประโยชน์ มีความสัมพันธ์กับ บทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า กรรมการชุมชนที่มีความคาดหวังในผลประโยชน์ที่แตกต่างกัน จะมี บทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

ตารางที่ 29 ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังในผลประโยชน์กับบทบาทในการจัดการ
สิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน

บทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อม	ความคาดหวังในผลประโยชน์		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	11.5 (14)	3.7 (6)	0.0 (0)
มีบทบาทน้อย	33.6 (41)	26.3 (42)	5.5 (1)
มีบทบาทปานกลาง	36.1 (44)	50.6 (81)	27.8 (5)
มีบทบาทมาก	18.8 (23)	19.4 (31)	66.7 (12)
รวม	100	100	100
จำนวน	(122)	(150)	(18)

Chi-Square 34.08590

DF 6

Significant 0.00001

จากตารางที่ 29 กรรมการชุมชนที่มีความคาดหวังในผลประโยชน์ ในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 18.8, 21.94 และ 66.7 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีความคาดหวังในผลประโยชน์แตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่มีความคาดหวังในผลประโยชน์มาก มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมมากกว่ากรรมการชุมชนที่มีความคาดหวังในผลประโยชน์น้อย และ ปานกลาง

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า กรรมการชุมชนที่มีความคาดหวังในผลประโยชน์ มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า กรรมการชุมชนความคาดหวังในผลประโยชน์ที่แตกต่างกัน ทำให้มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

4.3.9 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจทางการเมืองกับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม และการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน (ในภาพรวม)

ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตารางที่ 30 , 31 และ 32

ตารางที่ 30 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจทางการเมืองกับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน

บทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม	แรงจูงใจทางการเมือง		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	10.0 (19)	4.6 (4)	2.1 (1)
มีบทบาทน้อย	39.1 (74)	24.1 (21)	4.4 (2)
มีบทบาทปานกลาง	36.0 (68)	56.3 (49)	26.0 (12)
มีบทบาทมาก	14.8 (28)	15.0 (13)	37.5 (9)
รวม	100	100	100
จำนวน	(189)	(87)	(24)

Chi-Square 24.32194

DF 6

Significant 0.00046

จากตารางที่ 30 กรรมการชุมชนที่มีแรงจูงใจทางการเมือง ในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 14.8, 15.0 และ 37.5 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีแรงจูงใจทางการเมืองแตกต่างกันพบว่ากรรมการชุมชนที่มีแรงจูงใจทางการเมืองมากมีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมมากกว่ากรรมการชุมชนที่มีแรงจูงใจทางการเมืองน้อย และปานกลาง

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า แรงจูงใจทางการเมือง มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า กรรมการชุมชนที่มีแรงจูงใจทางการเมืองที่แตกต่างกัน จะมีบทบาทในการป้องกันสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

ตารางที่ 31 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจทางการเมืองกับบทบาทในการแก้ไขปัญหา
สิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน

บทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม	แรงจูงใจทางการเมือง		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	6.9 (13)	3.5 (3)	4.2 (1)
มีบทบาทน้อย	31.2 (59)	19.5 (17)	12.5 (3)
มีบทบาทปานกลาง	45.5 (66)	43.7 (38)	25.0 (6)
มีบทบาทมาก	16.4 (31)	33.3 (29)	58.3 (14)
รวม	100	100	100
จำนวน	(189)	(87)	(24)

Chi-Square 27.30080

DF 6

Significant 0.00013

จากตารางที่ 31 กรรมการชุมชนที่มีแรงจูงใจทางการเมือง ในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 16.4, 33.3 และ 58.3 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีแรงจูงใจทางการเมืองแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่มีแรงจูงใจทางการเมืองมาก มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมฯ มากกว่ากรรมการชุมชนที่มีแรงจูงใจทางการเมืองน้อย และ ปานกลาง

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า แรงจูงใจทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับบทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า กรรมการชุมชนที่มีการมีแรงจูงใจทางการเมืองที่แตกต่างกัน จะมีบทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

ตารางที่ 32 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงงูใจทางการเมืองกับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อม
ในชุมชนของกรรมการชุมชน (ในภาพรวม)

บทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อม	แรงงูใจทางการเมือง		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	8.5 (16)	3.4 (3)	4.2 (1)
มีบทบาทน้อย	34.9 (66)	18.4 (16)	8.3 (2)
มีบทบาทปานกลาง	40.7 (77)	50.6 (44)	37.5 (9)
มีบทบาทมาก	15.9 (30)	27.6 (24)	50.0 (12)
รวม	100	100	100
จำนวน	(189)	(87)	(24)

Chi-Square 26.45758

Df 6

Significant 0.00018

จากตารางที่ 32 กรรมการชุมชนที่มีแรงงูใจทางการเมือง ในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 15.9 27.6 และ 50.0 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีแรงงูใจทางการเมืองแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่มีแรงงูใจทางการเมืองมาก มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมฯ มากกว่ากรรมการชุมชนที่มีแรงงูใจทางการเมืองน้อย และ ปานกลาง

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า แรงงูใจทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า กรรมการชุมชนที่มีการมีแรงงูใจทางการเมืองที่แตกต่างกัน จะมีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

4.3.10 ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคตกับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม และการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน (ในภาพรวม)

ผลการศึกษาลักษณะปรากฏดังรายละเอียดในตารางที่ 33 , 34 และ 35

ตารางที่ 33 ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคตกับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน

บทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม	ความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคต		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	30.0 (3)	6.9 (5)	7.3 (16)
มีบทบาทน้อย	20.0 (2)	27.8 (20)	34.4 (75)
มีบทบาทปานกลาง	10.0 (1)	51.4 (37)	41.7 (91)
มีบทบาทมาก	40.0 (4)	13.9 (13.9)	16.6 (36)
รวม	100	100	100
จำนวน	(10)	(72)	(218)

Chi-Square 14.88480

DF 6

Significant 0.02117

จากตารางที่ 33 กรรมการชุมชนที่มีความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคต ในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 40.0, 13.9 และ 16.6 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคตแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่มีความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคตน้อย มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมมากกว่ากรรมการชุมชนที่มีความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคตมาก และ ปานกลาง

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า ความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคตมีความสัมพันธ์กับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า กรรมการชุมชนที่มีความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคตที่แตกต่างกันทำให้มีบทบาทในการป้องกันสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

ตารางที่ 34 ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคตกับบทบาท
ในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน

บทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม	ความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคต		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	0.0 (0)	6.9 (5)	5.6 (12)
มีบทบาทน้อย	30.0 (3)	26.4 (19)	26.1 (57)
มีบทบาทปานกลาง	30.0 (3)	38.9 (28)	45.4 (99)
มีบทบาทมาก	40.0 (4)	27.8 (20)	22.9 (50)
รวม	100	100	100
จำนวน	(10)	(72)	(218)

Chi-Square 3.29471

DF 6

Significant 0.77105

จากตารางที่ 34 กรรมการชุมชนที่มีความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคต ในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 40.0, 27.8 และ 22.9 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคตแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนมีบทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมใกล้เคียงกัน

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า ความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคต ไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า กรรมการชุมชนที่มีความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคตที่แตกต่างกัน ไม่ทำให้มีบทบาทในการแก้ไขสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

ตารางที่ 35 ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคตกับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน (ในภาพรวม)

บทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อม	ความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคต		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	20.0 (2)	7.0 (5)	5.9 (13)
มีบทบาทน้อย	10.0 (1)	26.4 (19)	29.4 (64)
มีบทบาทปานกลาง	30.0 (3)	44.4 (32)	43.6 (95)
มีบทบาทมาก	40.0 (4)	22.2 (16)	21.1 (46)
รวม	100	100	100
จำนวน	(10)	(72)	(218)

Chi-Square 6.19243

DF 6

Significant 0.40198

จากตารางที่ 35 กรรมการชุมชนที่มีความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคต ในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 40.0, 22.2 และ 21.0 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคตแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนมีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมฯ ใกล้เคียงกัน

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า ความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคตไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า กรรมการชุมชนที่มีความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคตที่แตกต่างกัน ไม่ทำให้มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน

4.3.11 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชน กับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม และการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน (ในภาพรวม)

ผลการศึกษาปรากฏรายละเอียด ดังตารางที่ 36, 37 และ 38

ตารางที่ 36 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชนกับ บทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน

บทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม	การรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชน		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
ไม่มีบทบาท	10.5 (4)	11.9 (16)	3.1 (4)
มีบทบาทน้อย	47.3 (18)	31.1 (42)	29.1 (37)
มีบทบาทปานกลาง	39.5 (15)	38.5 (52)	48.9 (62)
มีบทบาทมาก	2.7 (1)	18.5 (25)	18.9 (24)
รวม	100	100	100
จำนวน	(38)	(136)	(127)

Chi-Square 16.55156

DF 6

Significant 0.01108

จากตารางที่ 36 กรรมการชุมชนที่มีการรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชน ในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 2.7, 18.5 และ 18.9 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีการรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชนแตกต่างกัน พบว่ากรรมการชุมชนที่มีการรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชนมาก จะมีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมมากกว่ากรรมการชุมชนที่มีการรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชนปานกลางและน้อย

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่ามีการรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชนมีความสัมพันธ์กับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชนแตกต่างกันทำให้มีบทบาทในการป้องกันสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 37 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชนกับ
บทบาทในการแก้ไขปัญหาล้างแฉะล้นในชุมชนของกรรมการชุมชน

บทบาทในการแก้ไขปัญหาล้างแฉะล้น	การรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือ ของสมาชิกในชุมชน		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
ไม่มีบทบาท	5.3 (2)	6.5 (12)	2.3 (3)
มีบทบาทน้อย	52.6 (20)	19.2 (35)	18.9 (24)
มีบทบาทปานกลาง	36.8 (14)	31.8 (58)	45.7 (58)
มีบทบาทมาก	5.3 (2)	16.5 (30)	33.1 (42)
รวม	100	100	100
จำนวน	(38)	(135)	(127)

Chi-Square 27.88404

DF 6

Significant: 0.00010

จากตารางที่ 37 กรรมการชุมชนที่มีการรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชนในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาล้างแฉะล้นในชุมชนมาก ร้อยละ 5.3, 16.5 และ 33.1 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีการรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชนแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่มีการรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชนมาก จะมีบทบาทในการแก้ไขปัญหาล้างแฉะล้นมากกว่ากรรมการชุมชนที่มีการรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชนระดับปานกลาง และ น้อย

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า การรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชน มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการแก้ไขปัญหาล้างแฉะล้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชนแตกต่างกันทำให้มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาล้างแฉะล้นที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 38 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชนกับ
บทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน(ในภาพรวม)

บทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อม	การรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือ ของสมาชิกในชุมชน		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
ไม่มีบทบาท	7.9 (3)	9.6 (13)	3.1 (4)
มีบทบาทน้อย	47.4 (18)	28.1 (38)	22.1 (28)
มีบทบาทปานกลาง	39.5 (15)	39.3 (53)	48.8 (62)
มีบทบาทมาก	5.2 (2)	23.0 (31)	26.0 (33)
รวม จำนวน	100 (38)	100 (135)	100 (127)

Chi-Square 18.26099

DF 6

Significant 0.00561

จากตารางที่ 38 กรรมการชุมชนที่มีการรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชนในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 5.2, 23.0 และ 26.0 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีการรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชนแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่มีการรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชนมาก มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมฯ มากกว่ากรรมการชุมชนที่มีการรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชนระดับปานกลาง และ น้อย

เพื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า การรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชนมีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชนแตกต่างกัน ทำให้มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน

4.3.12 ความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลกลุ่มกับบทบาทในการป้องกันปัญหา
สิ่งแวดล้อม การแก้ไขปัญหาสีสิ่งแวดล้อม และการจัดการสิ่งแวดล้อม(ในภาพรวม)
ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตารางที่ 39,40 และ 41

ตารางที่ 39 ความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลกลุ่มกับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม
ในชุมชนของกรรมการชุมชน

บทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม	อิทธิพลกลุ่ม		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
ไม่มีบทบาท	50.0 (1)	13.9 (16)	3.8 (7)
มีบทบาทน้อย	0.0 (0)	33.0 (38)	32.2 (59)
มีบทบาทปานกลาง	0.0 (0)	36.5 (42)	47.5 (87)
มีบทบาทมาก	50.0 (2)	16.5 (19)	16.4 (30)
รวม จำนวน	100 (2)	100 (115)	100 (183)

Chi-Square 18.29112

DF 6

Significant 0.00554

จากตารางที่ 39 กรรมการชุมชนที่ได้รับอิทธิพลกลุ่มในระดับน้อย ปานกลาง มาก มี
บทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 50.0, 16.5 และ 16.4 ตามลำดับ
เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่ได้รับอิทธิพลกลุ่มแตกต่างกัน
พบว่า กรรมการชุมชนที่ได้รับอิทธิพลกลุ่มน้อย จะมีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม
มากกว่ากรรมการชุมชนที่ได้รับอิทธิพลกลุ่มปานกลาง และ มาก

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า อิทธิพลกลุ่มมีความสัมพันธ์กับบทบาทในการป้องกัน
สิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า
การได้รับอิทธิพลกลุ่มที่แตกต่างกันทำให้บทบาทในการป้องกันสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

ตารางที่ 40 ความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลกลุ่มกับบทบาทในการแก้ไขปัญหาสีงแวดล้อม
ในชุมชนของกรรมการชุมชน

บทบาทในการแก้ไขปัญหาสีงแวดล้อม	อิทธิพลกลุ่ม		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
ไม่มีบทบาท	0.0 (0)	12.1 (14)	1.6 (3)
มีบทบาทน้อย	50.0 (1)	27.0 (31)	25.7 (47)
มีบทบาทปานกลาง	0.0 (0)	40.9 (47)	45.0 (83)
มีบทบาทมาก	50.0 (1)	20.0 (23)	27.3 (50)
รวม จำนวน	100 (2)	100 (115)	100 (183)

Chi-Square 17.67568 DF 6 Significant 0.00710

จากตารางที่ 40 กรรมการชุมชนที่ได้รับอิทธิพลกลุ่มในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาสีงแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 50.0, 20.0 และ 27.3 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่ได้รับอิทธิพลกลุ่มแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่ได้รับอิทธิพลน้อย มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาสีงแวดล้อมมาก กว่า กรรมการชุมชนที่ได้รับอิทธิพลกลุ่มมาก และ ปานกลาง

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่าอิทธิพลกลุ่มมีความสัมพันธ์กับบทบาทในการแก้ไขปัญหาสีงแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าการได้รับอิทธิพลกลุ่มที่แตกต่างกัน ทำให้มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาสีงแวดล้อมแตกต่างกัน

ตารางที่ 41 ความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลกลุ่มกับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน
ของกรรมการชุมชน (ในภาพรวม)

บทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อม	อิทธิพลกลุ่ม		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
ไม่มีบทบาท	0.0 (0)	14.8 (17)	1.6 (3)
มีบทบาทน้อย	50.0 (1)	26.1 (30)	29.0 (53)
มีบทบาทปานกลาง	0.0 (0)	39.1 (45)	46.4 (85)
มีบทบาทมาก	50.0 (1)	20.0 (23)	23.0 (42)
รวม	100	100	100
จำนวน	(2)	(115)	(183)

Chi-Square 21.73202 DF 6 Significance 0.00135

จากตารางที่ 41 กรรมการชุมชนที่ได้รับอิทธิพลกลุ่มในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 50.0 20.0 และ 23.0 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่ได้รับอิทธิพลกลุ่มแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่ได้รับอิทธิพลกลุ่มน้อย จะมีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมมากกว่า กรรมการชุมชนที่ได้รับอิทธิพลกลุ่มมาก และ ปานกลาง

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า อิทธิพลกลุ่มมีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การได้รับอิทธิพลกลุ่มที่แตกต่างกัน ทำให้มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

4.3.13 ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครอบครัวกับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม การแก้ไขปัญหาสีสิ่งแวดล้อม และการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน (ในภาพรวม)

ผลการศึกษาปรากฏรายละเอียดดังตารางที่ 42 , 43 และ 44

ตารางที่ 42 ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครอบครัวกับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน

บทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม	การสนับสนุนจากครอบครัว		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	25.0 (2)	13.8 (12)	4.9 (10)
มีบทบาทน้อย	27.5 (3)	36.8 (32)	30.2 (62)
มีบทบาทปานกลาง	12.5 (1)	37.9 (33)	46.3 (95)
มีบทบาทมาก	25.0 (2)	11.5 (10)	18.5 (38)
รวม	100	100	100
จำนวน	(8)	(87)	(205)

Chi-Square 14.85531

DF 6

Significant 0.02141

จากตารางที่ 42 กรรมการชุมชนที่มีการสนับสนุนจากครอบครัวในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 25.0, 11.5 และ 18.5 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีการสนับสนุนจากครอบครัวแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่มีการสนับสนุนจากครอบครัวน้อย จะมีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมฯ ใกล้เคียงกับกรรมการชุมชนที่มีการสนับสนุนจากครอบครัว มาก และ ปานกลาง

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า การสนับสนุนจากครอบครัวมีความสัมพันธ์กับบทบาทในการป้องกันสิ่งแวดล้อมฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การสนับสนุนจากครอบครัวที่แตกต่างกัน ทำให้มีบทบาทในการป้องกันสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

ตารางที่ 43 ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครอบครัวกับบทบาทในการแก้ไขปัญห
สิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน

บทบาทในการแก้ไขปัญหสิ่งแวดล้อม	การสนับสนุนจากครอบครัว		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	12.5 (1)	11.5 (10)	2.9 (6)
มีบทบาทน้อย	50.0 (4)	35.6 (31)	21.4 (44)
มีบทบาทปานกลาง	25.0 (2)	39.1 (34)	45.9 (94)
มีบทบาทมาก	12.5 (1)	13.8 (12)	29.8 (61)
รวม	100	100	100
จำนวน	(8)	(87)	(205)

Chi-Square 23.08054

DF 6

Significant 0.00077

จากตารางที่ 43 กรรมการชุมชนที่มีการสนับสนุนจากครอบครัวในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการแก้ไขสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 12.5, 13.8 และ 29.8 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่มีการสนับสนุนจากครอบครัวแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่มีการสนับสนุนจากครอบครัวมาก มีบทบาทในการแก้ไขสิ่งแวดล้อมฯ ใกล้เคียงกับกรรมการชุมชนที่มีการสนับสนุนจากครอบครัวปานกลาง และ น้อย

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า การสนับสนุนจากครอบครัวมีความสัมพันธ์กับบทบาทในการแก้ไขสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การสนับสนุนจากครอบครัวที่แตกต่างกันทำให้มีบทบาทในการแก้ไขสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

ตารางที่ 44 ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครอบครัวกับบทบาทในการจัดการ
สิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน (ในภาพรวม)

บทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อม	การสนับสนุนจากครอบครัว		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	25.0 (2)	13.8 (12)	2.9 (6)
มีบทบาทน้อย	25.0 (2)	37.9 (28)	23.9 (49)
มีบทบาทปานกลาง	25.0 (2)	32.2 (28)	48.8 (100)
มีบทบาทมาก	25.0 (2)	16.1 (14)	24.4 (50)
รวม	100	100	100
จำนวน	(8)	(87)	(205)

Chi-Square 25.74654

DF 6

Significant 0.00025

จากตารางที่ 44 กรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 25.0, 16.1 และ 24.4 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวน้อย จะมีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมฯ ใกล้เคียงกับกรรมการชุมชนที่มีการสนับสนุนจากครอบครัวมาก และปานกลาง

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า การสนับสนุนจากครอบครัวมีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การสนับสนุนจากครอบครัวที่แตกต่างกัน ทำให้มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

4.3.14 ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นกับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม และการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน (ในภาพรวม)

ผลการศึกษาปรากฏตามรายละเอียด ดังตารางที่ 45 , 46 และ 47

ตารางที่ 45 ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นกับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน

บทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม	การสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่น		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	4.3 (14)	7.3 (9)	1.3 (1)
มีบทบาทน้อย	41.8 (41)	33.1 (41)	19.2 (15)
มีบทบาทปานกลาง	28.6 (28)	44.3 (55)	59.0 (46)
มีบทบาทมาก	15.3 (15)	15.3 (19)	20.5 (16)
รวม	100	100	100
จำนวน	(98)	(124)	(78)

Chi-Square 26.58694

DF 3

Significant 0.00017

จากตารางที่ 45 กรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 15.3, 15.3 และ 20.5 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นมาก มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมฯ ใกล้เคียงกับกรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นปานกลาง และน้อย

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า การสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับบทบาทในการป้องกันสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นที่แตกต่างกัน ทำให้มีบทบาทในการป้องกันสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

ตารางที่ 46 ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นกับบทบาทในการแก้ไข
ปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน

บทบาทในการแก้ไขปัญหาสีงแวดล้อม	การสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่น		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	6.1 (6)	7.3 (9)	2.6 (2)
มีบทบาทน้อย	38.8 (38)	25.0 (31)	12.8 (10)
มีบทบาทปานกลาง	43.9 (43)	41.9 (52)	44.9 (35)
มีบทบาทมาก	11.2 (11)	25.8 (32)	39.7 (31)
รวม	100	100	100
จำนวน	(98)	(124)	(78)

Chi-Square 27.70594

DF 6

Significant 0.00011

จากรายการที่ 46 กรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาสีงแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 11.2, 25.8 และ 39.7 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นมาก มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาสีงแวดล้อมฯ มากกว่ากรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นปานกลาง และน้อย

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า การสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับบทบาทในการแก้ไขปัญหาสีงแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นที่แตกต่างกัน ทำให้มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาสีงแวดล้อมแตกต่างกัน

ตารางที่ 47 ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นกับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน (ในภาพรวม)

บทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อม	การสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่น		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	10.2 (10)	6.5 (8)	2.6 (2)
มีบทบาทน้อย	36.7 (36)	29.8 (37)	14.1 (11)
มีบทบาทปานกลาง	37.8 (37)	40.3 (50)	55.1 (43)
มีบทบาทมาก	15.3 (15)	23.4 (29)	28.2 (22)
รวม	100	100	100
จำนวน	(98)	(124)	(78)

Chi-Square 19.95444

DF 6

Significant 0.00424

จากตารางที่ 47 กรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 15.3, 23.4 และ 28.2 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นมาก มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมฯ มากกว่ากรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นปานกลาง และน้อย

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า การสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นที่แตกต่างกัน ทำให้มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

4.3.15 ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐกับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม และการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน (ในภาพรวม)

ผลการศึกษาปรากฏรายละเอียดดังตารางที่ 48 , 49 และ 50

ตารางที่ 48 ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐกับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน

บทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม	การสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	6.1 (3)	11.1 (19)	2.9 (2)
มีบทบาทน้อย	36.7 (18)	36.3 (62)	21.3 (17)
มีบทบาทปานกลาง	40.8 (20)	39.7 (61)	60.0 (48)
มีบทบาทมาก	16.4 (8)	16.9 (29)	16.2 (13)
รวม	100	100	100
จำนวน	(49)	(171)	(80)

Chi-Square 17.04384

DF 6

Significant 0.00912

จากตารางที่ 48 กรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 16.4, 16.9 และ 16.2 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐปานกลาง มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมฯ ได้ดีเพียงกรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐมาก และ น้อย

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า การสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐมี ความสัมพันธ์กับบทบาทในการป้องกันสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐที่แตกต่างกัน ทำให้มีบทบาทในการป้องกันสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

ตารางที่ 49 ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐกับบทบาทในการแก้ไข
ปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน

บทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม	การสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	8.1 (4)	7.0 (12)	1.2 (1)
มีบทบาทน้อย	28.6 (14)	29.2 (50)	18.8 (15)
มีบทบาทปานกลาง	42.9 (21)	40.9 (70)	48.8 (39)
มีบทบาทมาก	20.4 (10)	22.8 (39)	31.3 (25)
รวม	100	100	100
จำนวน	(49)	(171)	(80)

Chi-Square 9.00908

DF 6

Significant 0.17307

จากตารางที่ 49 กรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาสังแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 20.4, 22.8 และ 31.3 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐมาก มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาสังแวดล้อมมา เกือบครึ่งกรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐปานกลาง และ น้อย

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า การสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการแก้ไขปัญหาสังแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐที่แตกต่างกัน ไม่ทำให้มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาสังแวดล้อมแตกต่างกัน

ตารางที่ 50 ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐกับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน (ในภาพรวม)

บทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อม	การสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	4.1 (2)	9.3 (16)	2.5 (2)
มีบทบาทน้อย	34.7 (17)	9.3 (16)	16.3 (13)
มีบทบาทปานกลาง	40.8 (20)	36.8 (63)	58.7 (47)
มีบทบาทมาก	20.4 (10)	22.2 (38)	22.5 (18)
รวม	100	100	100
จำนวน	(49)	(174)	(80)

Chi-Square 16.13325

DF 6

Significant 0.01306

จากตารางที่ 50 กรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 20.4, 22.2 และ 22.5 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐปานกลาง มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมฯ ใกล้เคียงกรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐมาก และ น้อย

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า การสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐที่แตกต่างกัน ไม่ทำให้มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

4.3.16 ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนากับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม และการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน (ในภาพรวม)

ผลการศึกษาปรากฏตามรายละเอียด ดังตารางที่ 51 , 52 และ 53

ตารางที่ 51 ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนากับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน

บทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม	การสนับสนุนจากภาคเอกชน และองค์กรพัฒนา		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	9.1 (19)	6.4 (5)	0.0 (0)
มีบทบาทน้อย	32.7 (68)	34.6 (27)	14.3 (2)
มีบทบาทปานกลาง	42.8 (89)	42.3 (33)	50.0 (7)
มีบทบาทมาก	15.4 (32)	16.7 (13)	35.7 (5)
รวม	100	100	100
จำนวน	(208)	(78)	(14)

Chi-Square 6.66850

DF 6

Significant 0.35259

จากตารางที่ 51 กรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนาในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 15.4, 16.7 และ 35.7 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชนฯ แยกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชนฯ มาก มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมฯ ใกล้เคียงกับกรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชนฯ ปานกลาง และ น้อย

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า การสนับสนุนจากภาคเอกชนฯ ไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การสนับสนุนจากภาคเอกชนฯ นี้แตกต่างกัน ไม่ทำให้มีบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

ตารางที่ 52 ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนาเอกชน
ในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน

บทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม	การสนับสนุนจากภาคเอกชน และองค์กรพัฒนา		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	5.8 (12)	6.4 (5)	0.0 (0)
มีบทบาทน้อย	26.9 (56)	26.9 (21)	14.3 (2)
มีบทบาทปานกลาง	44.7 (93)	44.9 (35)	14.3 (2)
มีบทบาทมาก	22.6 (47)	21.8 (17)	71.4 (10)
รวม	100	100	100
จำนวน	(208)	(78)	(14)

Chi-Square 17.57567

DF 6

Significant 0.00738

จากตารางที่ 52 กรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนาในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 22.6, 21.8 และ 71.4 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนาแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนามาก มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมฯ มากกว่ากรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนา น้อย และ ปานกลาง

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า การสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนาไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนาที่แตกต่างกัน ไม่ทำให้มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

ตารางที่ 53 ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนาเอกชน
ในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน (ในภาพรวม)

บทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อม	การสนับสนุนจากภาคเอกชน และองค์กรพัฒนา		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
มีบทบาทน้อยมาก	7.2 (15)	6.4 (5)	0.3 (0)
มีบทบาทน้อย	28.4 (59)	29.5 (23)	14.3 (2)
มีบทบาทปานกลาง	44.2 (92)	43.6 (34)	28.6 (4)
มีบทบาทมาก	20.2 (42)	20.5 (16)	57.1 (8)
รวม	100	100	100
จำนวน	(208)	(78)	(14)

Chi-Square 11.03605

DF 6

Significant 0.08727

จากตารางที่ 53 กรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนาในระดับน้อย ปานกลาง มาก มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาก ร้อยละ 20.2, 20.5 และ 57.1 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการมีบทบาทในระดับนี้ ระหว่างกรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนาแตกต่างกัน พบว่า กรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนามาก มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมใกล้เคียงกับกรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนาปานกลาง และ น้อย

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า การสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนาไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนาที่แตกต่างกัน ไม่ทำให้มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

4.3.17 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคมของกรรมการชุมชนกับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชน

จากผลการศึกษาสามารถสรุปความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคมของกรรมการชุมชนกับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชน ได้ดังนี้

ตารางที่ 54 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคมของกรรมการชุมชนกับบทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	Chi-Square	Significance
<u>ปัจจัยส่วนบุคคล</u>			
อายุ	300	10.66496	0.55783
การศึกษา	300	25.41368	0.11394
รายได้	300	15.35227	0.01769 *
ภาระครอบครัว	300	11.96337	0.06279
การรับข้อมูลข่าวสาร	300	63.37000	0.00000 *
ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่	300	13.46886	0.03167 *
ความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อม	300	32.12726	0.00002 *
ความคาดหวังในผลประโยชน์	300	29.72839	0.00004 *
แรงจูงใจทางการเมือง	300	24.32194	0.00046 *
ความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคต	300	14.88480	0.02117 *
การรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชน	300	16.55156	0.01108 *
<u>ปัจจัยทางสังคม</u>			
อิทธิพลกลุ่ม	300	18.29112	0.00564 *
การสนับสนุนจากครอบครัว	300	14.85531	0.02141 *
การสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่น	300	26.58694	0.00017 *
การสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ	300	17.04384	0.00912 *
การสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนา	300	6.66850	0.35259

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 54 สรุปได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับบทบาทของกรรมการชุมชน ในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ รายได้(0.01769) การรับข้อมูลข่าวสาร (0.00000) ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ (0.03617) ความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อม(0.00002) ความคาดหวังในผลประโยชน์(0.00004) แรงจูงใจทางการเมือง (0.00046) ความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคต (0.02117) และ การรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชน (0.01108) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 3.1 5.1 6.1 7.1 8.1 9.1 10.1 และ 11.1

ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทของกรรมการชุมชนในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ0.05 ได้แก่ อิทธิพลกลุ่ม (0.00554) การสนับสนุนจากครอบครัว (0.02141) การสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่น (0.00017) และการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ (0.00912) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ .112 13.1 14.1 และ 15.1

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทของกรรมการชุมชน ในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ อายุ (0.55783) การศึกษา (0.11394) ภาวะครอบครัว (0.06279) การสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนา(0.35259) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1.1 2.1 4.1 และ 16.1

4.3.18 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคมของกรรมการชุมชนกับบทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชน

จากผลการศึกษสามารถสรุปความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคมของกรรมการชุมชนกับบทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชน ได้ดังนี้

ตารางที่ 55 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคมของกรรมการชุมชน กับบทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	Chi-Square	Significance
<u>ปัจจัยส่วนบุคคล</u>			
อายุ	300	10.85987	0.54096
การศึกษา	300	16.43680	0.56209
รายได้	300	21.83118	0.00130 *
การประกอบครัว	300	8.17198	0.22577
การรับข้อมูลข่าวสาร	300	50.41400	0.00000 *
ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่	300	10.68455	0.09863
ความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อม	300	38.02342	0.00000 *
ความคาดหวังในผลประโยชน์	300	22.08125	0.00117 *
แรงจูงใจทางการเมือง	300	27.30080	0.00013 *
ความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคต	300	3.29471	0.77105
การรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชน	300	27.88404	0.00010 *
<u>ปัจจัยทางสังคม</u>			
อิทธิพลกลุ่ม	300	17.67568	0.00710 *
การสนับสนุนจากครอบครัว	300	23.08054	0.00077 *
การสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่น	300	27.70594	0.00011 *
การสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ	300	9.00908	0.17307
การสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนา	300	17.57567	0.00758 *

* P < 0.05

จากตารางที่ 55 สรุปได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของกรรมการชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 คือ รายได้ (0.00130) การรับข้อมูลข่าวสาร (0.00000) ความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อม (0.00000)

ความคาดหวังในผลประโยชน์ (0.00117) แรงจูงใจทางการเมือง (0.00013) และ การรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชน (0.00010) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 3.2 5.2 7.2 8.2 9.2 และ 11.2 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ อายุ (0.54096) การศึกษา (0.56209) ภาระครอบครัว (0.22577) ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ (0.09863) และ ความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคต (0.77105) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1.2 2.2 4.2 6.2 และ 10.2

ส่วนปัจจัยทางสังคมของกรรมการชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ การสนับสนุนจากครอบครัว (0.00077) การสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่น (0.00011) อิทธิพลกลุ่ม (0.00710) และการสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนา (0.00738) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 12.2 13.2 14.2 และ 16.2 ส่วนปัจจัยทางสังคมที่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ การสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ (0.17307) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 15.2

4.3.19 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคมของกรรมการชุมชนกับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน(ในภาพรวม)

จากผลการศึกษสามารถสรุปความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคมของกรรมการชุมชนกับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน(ในภาพรวม) ได้ดังนี้

ตารางที่ 56 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคมของกรรมการชุมชนกับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง (ในภาพรวม)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	Chi-Square	Significance
ปัจจัยส่วนบุคคล			
อายุ	300	13.78626	0.31457
การศึกษา	300	18.03914	0.45308
รายได้	300	17.72372	0.00696 *
ภาระครอบครัว	300	13.99761	0.02966 *
การรับข้อมูลข่าวสาร	300	59.24510	0.00000 *

ตารางที่ 56 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคมของกรรมการชุมชน
กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง (ในภาพรวม) (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	Chi-Square	Significance
ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่	300	16.50212	0.01130 *
ความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อม	300	33.08645	0.00001 *
ความคาดหวังในผลประโยชน์	300	34.08590	0.00001 *
แรงจูงใจทางการเมือง	300	26.45758	0.00018 *
ความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคต	300	6.19243	0.40198
การรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชน	300	18.26099	0.00561 *
<u>ปัจจัยทางสังคม</u>			
อิทธิพลกลุ่ม	300	21.73202	0.00135 *
การสนับสนุนจากครอบครัว	300	25.74654	0.00025 *
การสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่น	300	18.95444	0.00424 *
การสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ	300	16.13325	0.01306 *
การสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนา	300	11.03605	0.08727

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 56 สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลของกรรมการชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับบทบาทการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ รายได้ (0.00696) ภาระครอบครัว (0.02966) การรับข้อมูลข่าวสาร (0.00000) ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ (0.01130) ความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อม (0.00001) ความคาดหวังในผลประโยชน์ (0.00001) แรงจูงใจทางการเมือง (0.00018) และการรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชน (0.00561) ซึ่งทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการทั้งในด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ยกเว้นปัจจัยความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ มีความสัมพันธ์เฉพาะบทบาทในด้านการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3.3 , 4.3 , 5.3 , 6.3 , 7.3 .

8.3, 9.3 และ 11.3 ส่วนปัจจัยส่วนตัวที่ไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ อายุ การศึกษา และความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคต ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1.3, 2.3, และ 10.3

ปัจจัยทางสังคมของกรรมการชุมชน ที่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ อิทธิพลกลุ่ม การสนับสนุนจากครอบครัว การสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่น และการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการ ทั้งในด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม แต่ปัจจัยการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐมีความสัมพันธ์กับการจัดการในด้านการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 12.3, 13.3, 14.3 และ 15.3 ส่วนปัจจัยทางสังคม ที่ไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ การสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนา ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 16.3

4.4 การอภิปรายผลการศึกษา

4.4.1 บทบาทของกรรมการชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน

จากการศึกษาพบว่าบทบาทของกรรมการชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน ทั้งทางด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง บทบาทในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนเกี่ยวกับขยะมูลฝอย น้ำเสีย อากาศและเสียง และสาธารณสมบัติ ครอบคลุมกิจกรรมดังนี้ คือ

1) การวางแผนการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม กรรมการชุมชนมีการประชุมปรึกษาหารือ การประมาณการปริมาณปัญหาในอนาคต การกำหนดเป้าหมายในการจัดการ และการร่วมเสนอแนวทางในการจัดการ บทบาทในการวางแผนการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมของกรรมการชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว ในขณะที่เมืองมีความเจริญเติบโตขึ้น จำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้น จำนวนมูลฝอยของเหลือใช้จากชีวิตประจำวันเพิ่มมากขึ้น คณะกรรมการชุมชนแต่ละชุมชนน่าจะให้ความสำคัญในการวางแผนการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดตามมามากกว่านี้ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ทั้งนี้ขีดความสามารถของหน่วยงานของรัฐบาลที่ดูแลอยู่ยังมีจำกัดตามวิถีทางของการดำเนินงานแบบราชการ ดังนั้นชุมชน

โดยเฉพาะ คณะกรรมการชุมชนจึงควรให้ความสนใจและช่วยเหลือตัวเองในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมมากกว่าที่เป็นอยู่

2) การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักให้แก่ประชาชนสมาชิกในชุมชน กรรมการชุมชนมีบทบาทในเรื่องดังกล่าวในระดับปานกลางถึงมาก กิจกรรมที่ทำ คือ การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน รวมถึงการให้ความรู้หรือข่าวสารแก่ประชาชนในด้านสุขภาพ และภัยพิบัติหรืออันตรายที่เกิดขึ้นจากปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ โดยวิธีการที่ใช้คือการบอกกล่าวด้วยตนเอง และให้ข่าวหรือความรู้ผ่านหอกระจายเสียงของชุมชนเป็นส่วนมาก วิธีการอื่น ๆ คือ บ้ายประกาศ บ้ายโฆษณา และการจัดนิทรรศการใช้น้อยมากหรือแทบจะไม่ได้ใช้เลย

3) การเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมในชุมชน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สามารถบอกถึงการเปลี่ยนแปลง และแนวโน้มของปัญหาที่จะเป็นประโยชน์ในการวางแผนการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมได้ กรรมการชุมชนมีบทบาทในเรื่องดังกล่าวในระดับปานกลางถึงน้อย กิจกรรมที่ทำ คือการติดตามสังเกตการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมในชุมชน การตรวจสอบและเก็บข้อมูล ทำรายงานแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ รวมถึงการควบคุม โดยมีกฎระเบียบที่เป็นมาตรฐานของชุมชน ในสภาพความเป็นจริงแล้วกิจกรรมการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมเป็นกิจกรรมที่ถูกละเลยและถูกมองข้ามไป ทั้งที่เป็นกิจกรรมที่สำคัญในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการชุมชนควรให้ความสำคัญและความสนใจมากขึ้น เพื่อที่จะได้ทราบถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นรวมถึงแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาในอนาคต และจะได้เตรียมการจัดทรวได้ทันต่อที่จะสาบเกินไปจนเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อประชาชนในชุมชนและต่อส่วนรวมต่อไป

บทบาทในการแก้ไขปัญหาล้อมในชุมชนเกี่ยวกับขยะมูลฝอย น้ำเสีย อากาศ และเสียง และสาธารณสุขสมบัติ มีกิจกรรมดังนี้ คือ

1) การสำรวจหรือเก็บข้อมูลรายละเอียดของปัญหาที่เกิดขึ้น กรรมการชุมชนมีบทบาทในเรื่องนี้ในระดับปานกลาง แต่ถ้ากรรมการสามารถเพิ่มบทบาทในจุดนี้มากขึ้นได้ ก็จะมีประโยชน์ในแง่ของการติดต่อประสานงานขอความร่วมมือกับหน่วยงานราชการ หรือ องค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องได้

2) การวิเคราะห์ปัญหาเพื่อหาสาเหตุแห่งการเกิดปัญหา กรรมการชุมชนมีบทบาทในระดับปานกลาง กรรมการชุมชนควรจะมีบทบาทในกิจกรรมนี้เพิ่มมากขึ้น เพราะการที่ทราบสาเหตุว่าปัญหามาจากที่ใดหรือแหล่งใด ก็จะทำให้สามารถจัดหรือแก้ไขปัญหาดังตรงจุด และสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้โดยไม่ต้องให้ปัญหาเกิดขึ้นเพราะสาเหตุเดิมได้อีก

3) การกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหหรือขจัดปัญหาที่เกิดขึ้น โดยการขอความคิดเห็นจากสมาชิกในชุมชน และหาผู้ที่มีมาดำเนินการแก้ไขหรือขจัดปัญหาให้ อันได้แก่ การดำเนินการกันเองโดยคณะกรรมการชุมชนและสมาชิกในชุมชน จังหวัดบด ขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น เช่น ท้องถิ่น ทหาร ตำรวจ หรือโรงเรียน ซึ่งกรรมการชุมชนมีบทบาทในกิจกรรมดังกล่าวปานกลางค่อนข้างมาก ถึงแม้ว่าในบางปัญหาในบางชุมชนจะมีปัญหาเกิดขึ้น เช่นปัญหาน้ำเสีย ปัญหามลภาวะทางเสียง แต่กรรมการก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหานั้นได้ เพราะเกินขีดความสามารถที่จะทำ

4) เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในชุมชน คณะกรรมการชุมชนจะเป็นผู้มีบทบาทค่อนข้างมากในการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา ว่าปัญหาใดควรได้รับการแก้ไขก่อนหลังตามความจำเป็นและเหมาะสม

5) การตั้งกลุ่มทำงานในการแก้ไขปัญหาส่งแวดล้อมในชุมชนในเรื่องต่าง ๆ กรรมการชุมชนมีบทบาทในกิจกรรมดังกล่าวน้อยมาก เพราะในชุมชนไม่มีการจัดตั้งกลุ่มที่รับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างชัดเจน เมื่อมีปัญหาอะไรเกิดขึ้น จะช่วยกันแก้ไขตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

4.4.2 ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน

จากการศึกษาพบว่า รายได้ มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนทั้งในด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหาส่งแวดล้อม รายได้ เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต ความมั่นใจในปัจจัยทางเศรษฐกิจที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ เช่น การมีอาชีพที่มั่นคง การมีรายได้ที่สม่ำเสมอ มีปัจจัย 4 รวมทั้งอาจมีเงินที่เหลือเก็บเพื่อความมั่นคงในอนาคต ย่อมมีความมั่นใจในการดำรงชีวิต มีเวลา และสามารถที่จะอุทิศเวลาในการทำงานเพื่อส่วนรวมได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อานนท์ อาภาภิรมย์ (2525) พบว่า สภาพทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของสภาตำบลในการพัฒนาแหล่งน้ำ การศึกษาของ วิทยา วรรณศิริ (2529) พบว่า การขาดแคลนทุนทรัพย์เป็นอุปสรรคและปัญหาต่อบทบาทของคณะกรรมการพัฒนาสตรีระดับหมู่บ้านในการพัฒนาชุมชน และการศึกษาของ อังคณา อาตมียะนันท์ (2530) พบว่า ขีดจำกัดของเศรษฐกิจมีผลต่อบทบาทขององค์การพัฒนาเอกชนในการส่งเสริมการพัฒนาแบบมีส่วนร่วม อย่างไรก็ตาม กรรมการชุมชนที่มีรายได้ไม่น้อยมีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนเช่นกัน แต่จะน้อยกว่ากรรมการชุมชนที่มีรายได้มาก

ภาระครอบครัว มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน ซึ่งเป็นภาระครอบครัวของกรรมการชุมชน ได้แก่ ความรับผิดชอบงานหรือกิจกรรมในบ้าน ความรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัว และการได้เวลาในการดูแลสมาชิกในครอบครัว ซึ่งกรรมการที่มีภาระดังกล่าวมาก ย่อมจะมีเวลาในการปฏิบัติงานเพื่อส่วนรวมน้อย หน้าที่ความรับผิดชอบต่อครอบครัวย่อมสำคัญกว่า อีกทั้งครอบครัวเป็นสังคมหน่วยแรกและหน่วยที่เล็กที่สุดที่จะนำไปสู่สังคมที่ใหญ่ขึ้น หากขาดความรับผิดชอบต่อครอบครัวแล้วอาจจะเกิดปัญหาต่อครอบครัวและส่งผลกระทบต่อสังคมส่วนรวมต่อไป ดังนั้นกรรมการชุมชนที่มีภาระครอบครัวน้อย ย่อมมีเวลาในการปฏิบัติงานเพื่อส่วนรวมมากกว่ากรรมการชุมชนที่มีภาระครอบครัวมาก

การรับข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับบทบาทของกรรมการชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน การที่กรรมการชุมชนได้รับข้อมูลข่าวสารมากย่อมทำให้เกิดความรู้ มีวิสัยทัศน์ มีโลกทัศน์กว้างไกล ในปัจจุบันผู้ที่มีข้อมูลข่าวสารย่อมเป็นผู้ที่ได้เปรียบ การแข่งขันในการดำเนินธุรกิจหรือการดำรงชีวิตขึ้นกับข้อมูล โดยเฉพาะในสังคมการเมืองการรับรู้ข่าวสารผ่านสื่อต่าง ๆ อาทิ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หนังสือต่าง ๆ สิ่งตีพิมพ์ รวมทั้งสื่อบุคคล ล้วนมีอิทธิพลและความสำคัญต่อบุคคลในการแสดงบทบาทตามสถานการณ์ การที่บุคคลได้รับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ มากย่อมมีส่วนในการยกระดับความรู้ความเข้าใจ และเกิดจิตสำนึกในการทำงานมากกว่าคนที่ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ สอดคล้องกับการศึกษาของ นาถเฉลิม ยังนันทวัฒนา (2530) พบว่า คณะกรรมการพัฒนาสตรีที่ได้รับข่าวสารจากภายนอกมากกว่า สามารถปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตนเองได้ดีกว่าคณะกรรมการสตรีที่ขาดปัจจัยดังกล่าว

ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ มีความสัมพันธ์กับการจัดการสิ่งแวดล้อม การที่กรรมการชุมชนทราบและเข้าใจว่าตนมีหน้าที่อย่างไรในสภาพนั้น ๆ ย่อมให้กรรมการชุมชนมีแนวทางการดำเนินงานตามสถานการณ์นั้น เพื่อที่จะได้บรรลุวัตถุประสงค์ในงาน แต่จากผลการศึกษาพบว่า กรรมการชุมชนที่มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่น้อย มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมมากกว่ากรรมการชุมชนที่มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่มาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเมื่อเข้ารับตำแหน่งในคณะกรรมการชุมชน กองสวัสดิการสังคม เทศบาลนครขอนแก่น ได้จัดการฝึกอบรมเพื่อให้กรรมการชุมชนรับทราบภาระหน้าที่รับผิดชอบ หรือบทบาทของตนเอง เป็นไปได้ว่า กรรมการชุมชนส่วนมากมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่มาก จากผลการศึกษา มีกรรมการชุมชนที่มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ในระดับน้อย เพียง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 เท่านั้น แต่การที่บุคคลจะแสดงบทบาทที่ไม่ตรงกับบทบาทที่กำหนด Cohen (อ้างถึงใน วิลาวรรณ ศรีทอง, 2531:9-10) กล่าวว่าอาจเป็นเพราะ ความไม่เห็นด้วยหรือไม่เห็น

ด้วยกับบทบาทที่ถูกกำหนด หรือ บุคคลไม่มีความสามารถที่จะแสดงบทบาทนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเหตุผลส่วนตัวบางประการ เช่น ภาระรับผิดชอบต่อครอบครัว หรือ ภาระในการประกอบอาชีพ ก็เป็นส่วนหนึ่งนี้อาจทำให้กรรมการชุมชนไม่สามารถแสดงบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนได้ทั้งที่มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทของตนเป็นอย่างดี

ความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับบทบาทของกรรมการชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง จากผลการศึกษาพบว่า กรรมการชุมชนที่มีความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อย มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมมากกว่ากรรมการชุมชนที่มีความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมมาก เป็นเพราะความตระหนัก เป็นความสามารถนึกคิด เป็นความรู้สึกรับผิดชอบของบุคคลที่จะสำนึกถึงสิ่งต่าง ๆ ในสถานการณ์หรือปรากฏการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันมีปัญหาสิ่งแวดล้อมมาก และมีแนวโน้มทวีความรุนแรงขึ้น ล้วนแต่มีผลกระทบต่อประชาชนในชุมชนไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม แต่การที่กรรมการชุมชนจะแสดงบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมมากหรือน้อย ขึ้นกับโอกาส สถานการณ์สิ่งแวดล้อมในชุมชน และปัจจัยอื่นๆ ดังที่ Cohen กล่าวไว้

ความคาดหวังในผลประโยชน์ของกรรมการชุมชนมีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน กรรมการชุมชนที่มีความคาดหวังในผลประโยชน์มากจะมีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมมากกว่ากรรมการชุมชนที่มีความคาดหวังในผลประโยชน์น้อย ทั้งในด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม การที่บุคคลกระทำการสิ่งหนึ่งสิ่งใดย่อมมีเหตุผลในการกระทำนั้น และต้องการผลประโยชน์ตอบแทนในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นผลประโยชน์ในรูปวัตถุสิ่งของที่เป็นรูปธรรม เช่น รายได้เป็นดวเงิน หรือผลประโยชน์ในรูปนามธรรมเป็นสิ่งที่มองไม่เห็นแต่สัมผัสได้ด้วยใจ เช่น ชื่อเสียง เกียรติยศ ความไว้วางใจ หรือความสะดวกในการติดต่อราชการ เป็นต้น สอดคล้องกับการศึกษาของนาถเจลิย ยังนันทวัฒน์ (2530) พบว่า คณะกรรมการพัฒนาสตรีระดับตำบลที่มีความคาดหวังในผลประโยชน์ จะปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตนเองได้ดีกว่าคณะกรรมการพัฒนาสตรีที่ขาดปัจจัยดังกล่าว

การรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือของสมาชิกในชุมชน มีความสัมพันธ์กับการจัดการสิ่งแวดล้อม เพราะการปฏิบัติงานของกรรมการชุมชน นอกจากจะต้องทำเพราะหน้าที่รับผิดชอบแล้ว ส่วนหนึ่งที่เป็นกำลังใจและกระตุ้นการทำงาน คือ ความร่วมมือของสมาชิกในชุมชน สอดคล้องกับทฤษฎีของ Mead (อ้างถึงใน สัญญา สัญญาวิวัฒน์, 2536) กล่าวว่า การที่บุคคลจะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นอยู่กับ I และ Me โดยที่ I คือ ความต้องการเฉพาะตัว หรือส่วนที่ฝังรากอยู่ในลักษณะชีวภาพของแต่ละคน ส่วน Me คือ พฤติกรรมตามความรู้สึกรับ

คน ซึ่งประกอบด้วยทัศนคติของบุคคลอื่นที่ตนเองเข้าใจ หรือคาดหวังคนอื่นในสังคม เมื่อกรรมการชุมชนเห็นว่าสมาชิกให้ความร่วมมือในการทำงานพัฒนาดี แสดงว่าสมาชิกมีความคาดหวังในงานพัฒนา กรรมการชุมชนย่อมมีกำลังใจที่จะทำงานเพื่อส่วนรวม

แรงจูงใจทางการเมืองของกรรมการชุมชนมีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน โดยกรรมการชุมชนที่มีแรงจูงใจทางการเมืองมาก มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมมากกว่ากรรมการชุมชนที่มีแรงจูงใจทางการเมืองน้อย ทั้งในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม เพราะกรรมการชุมชนที่อาสาเข้ามาทำหน้าที่เพื่อส่วนรวม ย่อมมีแรงผลักดัน หรือแรงกระตุ้นบางอย่างที่เป็นความรู้สึกตื่นตัวที่จะพิทักษ์ สิทธิ หน้าที่ และผลประโยชน์ของชุมชน ผู้ที่มีแรงจูงใจทางการเมืองไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม อาจจะเป็นอุดมการณ์ ผลประโยชน์ของกลุ่ม หรือผลประโยชน์ส่วนตัว แต่แรงจูงใจทางการเมืองย่อมทำให้บุคคลเข้าร่วมการเป็นกลุ่มผู้นำ และอยากทำงานเพื่อชุมชน เพื่อพิทักษ์ สิทธิ หน้าที่ และผลประโยชน์ของชุมชน

4.4.3 ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน

จากการศึกษา พบว่า อิทธิพลกลุ่มมีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนของกรรมการชุมชน แต่เป็นไปในทางผกผัน กล่าวคือ กรรมการชุมชนที่ได้รับอิทธิพลจากกลุ่มน้อย มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมมากกว่ากรรมการที่ได้รับอิทธิพลจากกลุ่มมากทั้งในด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม เพราะในการทำงานของกรรมการชุมชนเป็นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ที่สมาชิกทุกคนต้องร่วมมือร่วมแรงร่วมใจในการทำงาน ดังนั้น ทัศนคติ แนวคิด แนวปฏิบัติ หรือลักษณะการปฏิบัติงานของคนในกลุ่มย่อมมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของกรรมการชุมชน จากผลการศึกษาพบว่ากรรมการชุมชนส่วนมากมีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมน้อย เมื่อมีอิทธิพลจากกลุ่มมากทำให้การแสดงบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมน้อยตามไปด้วย ซึ่งเป็นไปตามค่านิยมของกลุ่ม ดังนั้นผลการศึกษาจึงพบว่า อิทธิพลของกลุ่มมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานตามบทบาทของกรรมการชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองในแง่ของความสัมพันธ์แบบผกผัน

การสนับสนุนจากครอบครัว มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน กรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวมาก มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมมาก ทั้งในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม เพราะคนในครอบครัวเป็น

บุคคลใกล้ชิด และมีความสำคัญที่สุดในการดำเนินชีวิต สมาชิกในครอบครัวจะเป็นทั้งผู้ให้ และผู้รับ เป็นที่ปรึกษา และเป็นกำลังใจที่สำคัญ ถ้าสมาชิกในครอบครัวเห็นด้วยกับการทำงานเพื่อส่วนรวม กรรมการชุมชนก็สามารถทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจ และเวลา ทำงานเพื่อส่วนรวมได้อย่างเต็มที่

การสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการ สิ่งแวดล้อมในชุมชนกรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นมาก มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนมากกว่ากรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากนักการเมืองท้องถิ่นน้อยทั้งในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม กรรมการชุมชนทำหน้าที่เป็นตัวกลางเชื่อมระหว่างประชาชนในชุมชนกับเทศบาล ทำหน้าที่ในการพัฒนาชุมชนในเขตเทศบาล การทำงานของเทศบาลดูแลโดยนายกเทศมนตรี ซึ่งถือว่าเป็นนักการเมืองท้องถิ่นที่ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนในเขตเทศบาล ซึ่งมีการแข่งขันสูงและค่อนข้างรุนแรง ดังนั้น การใช้อำนาจความสะดอกจากนักการเมืองท้องถิ่นสู่ชุมชนที่เป็นฐานเสียงเพื่อเอื้อผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน ไม่ว่าจะเป็นการให้คำแนะนำ คำปรึกษา การสนับสนุนด้านงบประมาณ ด้านแรงงาน ด้านเครื่องจักร ยานพาหนะ หรือการอำนวยความสะดวกในการพัฒนาชุมชน ย่อมมีความสัมพันธ์ต่อบทบาทในการปฏิบัติงานของกรรมการ

การสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ มีความสัมพันธ์กับบทบาทของกรรมการชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน กรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐมากมีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมมากกว่ากรรมการชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐน้อย เพราะกรรมการชุมชนเป็นตัวกลางเชื่อมระหว่างประชาชนกับเทศบาล และทำงานตามนโยบายของเทศบาล หากมีการสนับสนุนจากเทศบาลหรือหน่วยงานอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นคำแนะนำ คำปรึกษา งบประมาณ เครื่องจักร อุปกรณ์ หรือการอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ย่อมจะเป็นการเสริมสร้างศักยภาพของคณะกรรมการชุมชน รวมทั้งเป็นการสนับสนุนให้กำลังใจ หากหน่วยงานของรัฐ ไม่สนับสนุนไม่อำนวยความสะดวก คณะกรรมการชุมชนย่อมมีความยากลำบากในการปฏิบัติ

4.4.4 ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง

ปัจจัยส่วนบุคคลของกรรมการชุมชนที่ไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ อายุ การศึกษา และ ความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคต

ถึงแม้คนที่อายุแตกต่างกันจะมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันซึ่งอาจส่งผลถึงมุมมองแนวคิด และการปฏิบัติ ที่แตกต่างกัน แต่ในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนกรรมการที่มีอายุต่างกัน มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ไม่ต่างกัน เป็นเพราะกรรมการชุมชนส่วนใหญ่มีอายุมากตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป เป็นผู้ใหญ่ที่คนในชุมชนและกรรมการอายุน้อย เคารพใจ เมื่อมีการร้องขอความร่วมมือในการทำกิจกรรมจึงมีการได้รับการร่วมมือที่ดี ดังนั้น ถึงอายุคนจะแตกต่างกันจึงมีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน ในเรื่องของการศึกษาก็เช่นกันกรรมการชุมชนส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุที่คนในชุมชนให้ความเคารพนับถือ โดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาที่เรียนจบตามเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ ดังนั้นในการทำงานในฐานะกรรมการชุมชนระดับการศึกษาจึงไม่มีความจำเป็น ถึงแม้จะมีกรรมการบางท่านที่มีการศึกษาสูงกว่าแต่ก็ต้องให้ความเคารพนับถือ ความเกรงใจ เชื่อถือในความคิดเห็นและประสบการณ์ และให้ความร่วมมือในกิจกรรม ดังนั้น กรรมการที่มีการศึกษาที่แตกต่างกัน จึงมีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน ความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคตไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อม เพราะกรรมการชุมชนเห็นว่า ถึงแม้จะมีความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคตที่ดี แต่ในความเป็นจริงปัญหาบางอย่างก็ไม่สามารถแก้ไขได้โดยสิ้นเชิง เช่น มลภาวะทางเสียงของชุมชนที่อยู่ใกล้ทางรถไฟ หรือปัญหาน้ำเสียของชุมชนที่เป็นแหล่งบำบัดน้ำเสียของเมือง เช่น ชุมชนหนองวัด หรือปัญหาชุมชนแออัด ดังนั้น ถึงแม้กรรมการชุมชนจะมีความคาดหวังอยากให้ชุมชนมีสภาพแวดล้อมที่ดี แต่จากเหตุผลข้างต้นก็ไม่สามารถแสดงบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนได้มากกว่าที่เป็นอยู่ ดังนั้น ถึงแม้ว่ากรรมการชุมชนจะมีความคาดหวังสภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคตที่แตกต่างกัน แต่ก็มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ไม่แตกต่างกัน

ปัจจัยทางสังคมของกรรมการชุมชน ที่ไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ การสนับสนุนจากภาคเอกชน และองค์กรพัฒนา จะเห็นว่าเกณฑ์คะแนนปัจจัยการสนับสนุนจากภาคเอกชนและองค์กรพัฒนาอยู่ในระดับต่ำมาก นั่นคือกรรมการชุมชนเห็นว่าภาคเอกชนและองค์กรพัฒนาไม่เข้ามาสนับสนุน หรือมีการสนับสนุนน้อยมาก เกี่ยวกับงานพัฒนาชุมชนโดยเฉพาะในเรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อม

แต่กรรมการชุมชนทุกคนมีหน้าที่สำคัญในการเสียสละปฏิบัติงานเพื่อชุมชน โดยเฉพาะงานด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ดังนั้น ถึงแม้ว่ากรรมการชุมชนจะได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชน และองค์กรพัฒนาหรือไม่อย่างไร แต่ก็ต้องทำงานเพื่อชุมชน ดังนั้น การได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชน และองค์กรพัฒนาแตกต่างกัน แต่มีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน